

HORA NOVA

Periòdic independent de l'Empordà

Any III · Època III · Número 131 · 29 Agost — 4 Setembre · 1979

2 Francs · 20 pessetes

9PAIS 9PAIS 9PAIS 9PAIS

*El nou cartipàs: Gran poster en
les pàgines centrals*

Inauguració de l'Escola d'Estiu

A l'Ajuntament es celebrà el propassat dilluns l'acte d'inauguració de l'Escola d'Estiu 1979. Hi assistiren el Conceller d'Ensenyament de la Generalitat Pere Pi i Sunyer, el Batlle, Miquel Esteba i Felip Ponsatí, l'organitzador. Parlaren aquest últim, l'Alcalde i finalment Pi i Sunyer que manifestà que «la Catalunya de demà no serà res més que la Catalunya que facin els mestres». També digué el Conceller que «es sent molt lligat a l'Alt Empordà»

Podem destacar que a aquest curs s'hi han apuntat 120 mestres.

Estatut

L'Ajuntament de Figueres ha adreçat el següent telegrama al President Tarradellas:

«Acabat feliçment el procés de discussió i negociació de l'Estatut de Sau amb l'aprovació i dictamen favorable de la Ponència constitucional, primera fita per a la recuperació de les llibertats nacionals, aquest Ajuntament ha acordat manifestar als Parlamentaris catalans el seu reconeixement i la felicitació del poble de Figueres, pregant a aquesta Generalitat que vulgui fer-los-els arribar»

«L'Alcalde: Signat, Miquel Esteba Caireta»

Recentment Dalí visità el Museu i la ciutat acompanyat dels Prínceps de Savoia, Victor Manuel i Marina Doria. En pàgines interiors el lector trobarà el «noticiari Dalinià» on es detallen les activitats actuals i futures del Geni de Port-lligat.

AMB MÉS DE DOS MIL
CINC-CENTS CONVIDATS

S'inaugurà el Casino de Peralada

També, en una altra
diada s'hi el·legí
Miss Elegància

**Desmentit el rumor: Zoyo -del PSUC-
no dimiteix de regidor**

La Crònica Impertinent d'en J. B.

Qui amaga l'ou?

«Es voldrà amagar l'ou, esperant que el poble perdi la memòria» (Alfons Romero, Carta a un apreciat amic)

«Y el huevo ya se cocía» (Juan de Mairena, «El huevo pasado por agua»)

Ja tenim el nou cartipàs. Els presagis novament es compliren, i per variar el PSC no va estar a l'altura de les circumstàncies. Com popularment es diu no va voler «Baixar del burro», i refusaren la proposta de formació d'un govern de concentració municipal. El portanveu dels regidors socialistes en el darrer Ple extraordinari, en Martí Palahí, justificava la seva actitud de refús tot dient que «la proposta de C.i.U. suposava en línies generals la constitució d'un govern municipal sota l'hegemonia del centre-dreta», tot afegint que «si bé és cert que es donaven presidències de comissions Informatives a l'esquerra la composició de les mateixes reflexava una majoria de centre-dreta de tal manera que aquestes haurien de resultar inoperants». Aquests criteris tecnopolítics aduits com a coartada semblen no tenir en compte que el Reglament Intern de l'Ajuntament elaborat pel secretari del Consistori Sr. Arturo Alonso (que cal dir que ha desenvolupat la seva ingrat i delicadíssima tasca amb diplomàtica discreció i lloable eficàcia) i aprovat per unanimitat en la sessió del 3 de juny, assenyala amb tota claredat que correspon a les Comissions Informatives l'emetre dictamens merament informatius o amb proposta d'acord, bé per pròpia iniciativa, bé per petició de l'Ajuntament en Ple o de la Comissió Permanent (Cap.V Art.21). Aquests dictamens aniran

acompanyats dels vots particulars dels discrepans de cada comissió i de les esmenes i afegits que els altres regidors hagin formulat amb els requisits reglamentaris (Cap.V Art.25,28 y 29). Qui ha de resoldre després de debat, deliberació i votació si escau, l'acceptació o no dels dictamens és en darrera instància sempre el Consistori en Plé. Per aquestes raons em resulta comprensible la justificació donada pel PSC, ja que per una banda, la correlació de forces real del govern municipal és la que hi ha en el si del Consistori en Plé i no la que pugui haver-hi en el si de les diferents Comissions Informatives, i per altra banda cal tenir en compte que estaven representats a totes les 8 Comissions a més de ser-los-hi oferides 3 de les Presidències...

Val a dir que des d'un 1er. moment PSC es va mostrar reticent a l'esmentat govern de concentració. Només cal recordar que després de la crida d'en Esteba el representant de la minoria socialista en dirigir-se al Consistori en Ple digué que «el giravolt de 180 graus que acabava de fer CDC» no era ni necessari fer constar que era «anunciador d'un cartipàs de govern municipal de la dreta més clàssica: CDC, UCD i el Regidor Independent de dreta d'Aliança Popular» (sic). Tot seguit en resposta a una angoixada lletra d'un apreciat amic seu des d'HORA NOVA el mateix Romero considerava que el canvi consistorial era degut a «la irresponsable vanitat» i «ambició» d'en Esteba o dels «jesuítics» regidors de CDC que s'han llençat a la cursa adalorada pel bastó i alguns, potser, pel «garrot». Aquesta era l'oculta raó de que haguessin pactat

«amb l'Ancien Regime i amb ell amb els sectors que voldrien que la ciutat fos un «coto» pels seus negocis». Hi ha doncs «regidors» de l'actual consistori sospitosos de corrupció. I si no diu els noms és perquè el seu angoixat i apreciat amic no els coneix. Penso que potser els altres lectors d'HORA NOVA si els poden conèixer i aquests tenen el dret d'exigir que es digui. Si hi ha membres de l'actual Consistori que fan càlculs en benefici «propí» i no «pel bé de la ciutat» cal dir els seus noms. Per aquesta raó el convido des d'ací a que ho faci, ja que no es pot llençar una acusació d'aquest tipus contra l'actual majoria consistorial sense precisar. Pel contrari es pot arribar a pensar que amb aquest «judici d'intencions de greu abast» que diria l'apreciat Jordi Pla, es tracta de produir una cortina de fum, volent projectar en un segall expiatori els propis errors...

L'actitud del PSC sembla doncs una rebequeria de qui, no estan d'acord amb el resultat advers del joc quan aquest canvia de mans, trenca la baralla. Acantonar-se en el paper d'una oposició testimonial i propagandística per tal de capitalitzar els possibles errors de l'actual majoria consistorial presentant-se a si mateix com alternativa de poder d'ací 4 anys és arriscar-se a que els seus potencials electors del poble de Figueres que no hagin perdut la memòria puguin dir-los «Quan tingueu l'Alcaldia que vareu fer amb ella?».

L'agost arriba al seu fi. Ara amb l'acord de la gran majoria cal anar per feina, queda encara molt camí per recórrer i diuen que s'entrellueixen dies difícils...

J.F.Burgas

by Sen's

A VUELTAS CON LA CALLE ARIBAU

El señor C. vuelve con un viejo tema: la calle Aribau, situada en el agradable barrio del Poble Nou. Dice que es uno de los primeros que se crearon, puesto que hay noticia de un plan de ordenación, o algo parecido, que se remonta al año 1931. La calle Aribau posee dos sectores: uno llano, mientras que el otro, por su desnivel hacia el Firal, parece que hay que dotarle de unas escaleras. Muchas calles del barrio están pavimentadas, pero la de Aribau a pesar de los años transcurridos y de los distintos Ayuntamientos que fueron desfilando, continuó quedando olvidada.

-¿Por qué, señor C.?

-Pues no se sabe. En una época no muy lejana, el Ayuntamiento aprobó un proyecto e, incluso, presupuestó las obras. Pero se acabó. No se sabe cómo no se inició el arreglo para acondicionarla como las demás. Tengamos en cuenta que esto ocurrió hace cinco o seis años, por lo menos, cuando todavía no era conocido con exactitud el emplazamiento del Hogar del Jubilado, que es un tema aparte. Actualmente, una razón para el retraso de las obras podría ser, precisamente, la construcción del Hogar, en un solar lindante. Pero es que el Hogar está también parado. No tiene explicación el porqué no se arregló antes la calle Aribau.

El señor C. señala el problema que constantemente se les plantea a aquellos vecinos debido a la sostenida deficien-

cia. Con los años, la barriada se fue transformando en una pequeña ciudad. Las notables viviendas construidas han dado un aumento de población muy considerable, la cual necesariamente, debe frecuentar el centro de la ciudad. Su acceso al centro son/la Vía Emporítana y la calle Balmes, quedando marginada la de Aribau por su mal estado cuando, posiblemente, fuera la más indicada. En pocos momentos un vecino de la Avenida Pirineos, por ejemplo, podría situarse en la Rambla. ¿Qué tiene que hacer ahora? Bajar por la calle Balmes, tomar la carretera general o Ronda Firal, Plaza del Sol, calle Lasauca (o por otra posibilidad la calle Colegio, calle Vila-fant) y Rambla. En cambio por la calle Aribau se situa de inmediato en la Plaza del Sol y el camino es más recto. Las ventajas que reúne este acceso son considerables.

El señor C. insiste: ¿No podría decentarse la calle Aribau? ¿Suprimir por lo menos los matorrales, desniveles, hoyos, surcos y demás etcéteras que se fueron acumulando? ¿Qué pasa cuando llueve, convirtiéndose en un barrizal peligroso, incluso para la gente joven? Porque hay caminos vecinales considerados de inferior categoría que son autopistas a su lado.

NECROLÒGICA

Després d'una llarga malaltia ha mort a la nostra ciutat el senyor Lluís Pla i Roca, pare de l'Emilia Pla, l'Emilia de la sardana, i pare polític d'Emili Casademont i Comas que fou director de 9 País i HORA NOVA, i actual corresponent de l'agència EFE.

Als esmentats fills, a la seva muller Antònia Esparraguera i als nets, Núria i Jordi, volem expressar els nostres sentiments de condolència.

La missa de cos present es celebrà el propassat diumenge al matí, a l'Església Parroquial de la Inmaculada i Sant Pau. A.C.S.

HORA NOVA

per la
VORAVIA

R. Guardiola Rovira

El cardenal mort, i les prèdiques

El mateix dia que es publicava la notícia de la mort del cardenal Ottaviani, lleigeixo a «Punt Diari» un article de Quim Pla: «La parròquia i les seves contradiccions». Encara que el dit diari no recollia la notícia de la mort al Vaticà, publica el treball sobre la parròquia, que, casualment ve a completar-la.

De les notícies biogràfiques del cardenal Alfred Ottaviani (88 anys) s'en destaca la seva vigilància de la ortodoxia catòlica. Figura preminent del Concili Vaticà II, va ser distingit amb importants càrrecs pels Sants Pares Pius XII, Joan XXIII, i Pau VI. Al termini del Concili va continuar les seves funcions, aleshores canviant de nom, com a primer prefecte de la Congregació per la Doctrina de la Fe.

Aquesta figura eclesiàstica i l'article de «Punt Diari» ens posen de manifest el canvi gran que ha sofert l'Església. I més que el canvi important per la reforma litúrgica, amb el foment de l'oració en comú i la participació dels fidels, el canvi afecte a vegades a opinions personals i motius polítics que desconcerten. En l'Església s'ha de fugir del absolutisme personal, i de les modificacions intuitives i quasi inventades. Encara amb més precisió explicà això el cardenal Juvany en la seva paraula del diumenge primer d'agost per Ràdio Nacional.

Evidentment que aquest absolutisme no es refereix a la Fe, sino a les opinions personals. Quan s'ha volgut justificar moltes coses ressaltant el triomfalisme d'una etapa anterior de l'Església, no es deixa avui de contemplar un triomfalisme total i absolut de

sentit contrari. Es vol demostrar en el parlar, en el vestir, i en el camp del pensament. I tot aquest muntatge, a vegades és per fer prosèlits, no per fer catòlics.

El triomfalisme es manifesta quan una comunitat eclesial de profundes conviccions preconciàries, es converteixen en post-conciliar avançada només perquè s'ha canviat de sacerdot. S'els parla dels drets i de la opinió de la comunitat, quan això no és possible de constatar si el sacerdot pronuncia la seva homilia, i el màxim que proposa és que si algú té res a dir que se li comuniqui la opinió. I ja se sap ningú està per significar-se. I es fa el que vol el pastor de la parròquia, única i exclusivament.

L'article de «Punt diari», manifesta durament la opinió sobre les prèdiques de la missa. Crec que hi falta espiritualitat, orientacions per la vida interior, exaltació de les virtuts cristianes, no solament de les humanitàries i les de la convivència perquè hi ha partits polítics que ho fan millor. El sermó de la Muntanya és de una espiritualitat sublim, com tot l'Evangeli, i s'ha d'explicar tot.

Diu «Punt diari»: —Un rector ho deia ben gràficament:— «Abans la gent pecava i s'anava a confessar. Ara...la gent peca, i s'en va a combregar».

No ó explica ni s'orienta sobre aquesta temàtica.

En la Catequesi dominical de la missa hi manquen explicacions clares sobre aquests punts dels que parla el poble fidel i que no són objecte d'atenció per a ajudar a formar les consciències.

HORA
NOVA

D. L. B 10920-77

Redacció, Administració, Publicitat i Tallers
Carrer Sant Josep, 23 - Tel. 50 59 58 GUERES

Director en funcions: Juli Molons

Redactors i col·laboradors: Vicenç Burgas, Alfons Gumbau, Eduard Puig, Alfons Romero, Antoni Calvó, Albert Gurt, Martí Balló, Josep Mª Company, Jaume Hugas, Xavier Martí, Montserrat Minobis, Josep Mª Moré, Josep Playà i Maset, Josep Mª Salvatella, Albert Carreras, Joaquim Ballester, Josep Mª Ametlla, Mª Àngels Anglada, Ramon Guardiola, Jaume Guillamet, Joan Guillamet, Josep Mª Xampeny, Josep Clara, F. Garrido Pallardó, Miquel Sempere, Torner Malé

Secretària: Mª Assumpció Casamitjana
Departament de Publicitat: Josep de la Fé
Disseny publicitat: Pere Prats

Fotocomposició i muntatge: Roser Planella, Montse Costa, Alina Vallmajó
Impressió: Vallesana de Publicacions - Calders, 21 Sabadell
Distribució: Josep Casanovas, Francesc Pérez, Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Jordi Vallmajó
President: Carles López Cusi

editora
empordanesa, s.a.

AJUNTAMENT

Suspensió polèmica d'un Ple

La sessió ordinària del Ple municipal que havia de celebrar-se en 1ª convocatoria el dimarts, 7 d'agost, va tenir lloc en segona convocatoria el dijous dia 9. El motiu d'aquest ajornament, segons una nota lliurada per la secretaria d'Alcaldia «no fou altre que l'excusa d'assistència de diversos regidors, circumstància que feia preveure la falta de quorum legal per la celebració del Ple». Cal dir, per una banda, que el reglament intern de Sessions de l'Ajuntament en el seu article 5 especifica que perque hi hagi aquest «quorum legal» al que fa esment la nota es precisa la majoria absoluta dels membres de la corporació, és a dir amb l'assistència d'11 regidors n'hi ha prou, i per altra, que l'article 13 senyala que els membres de la Corporació que per «causa justificada» no puguin assistir-hi, hauran de comunicar-ho a l'Alcalde per escrit o verbalment amb la suficient antelació, siguent facultat discrecional d'aquest l'apreciar si és o no justificada l'excusa alegada pel regidor de torn. A l'hora prevista per la celebració del Ple hi havia presents 8 regidors, passada mitja hora de la senyalada, en no haver-hi quorum legal d'assistència el Secretari va estendre les diligències previstes pel reglament d'organització. Davant aquest ajornament, la Comissió Executiva de l'agrupació de Figueres del PSC va fer públic, amb data del 8 d'agost, la següent nota:

Davant els greus fets ocorreguts el passat dimarts 7 d'agost a l'Ajuntament de Figueres, l'Agrupació local del P.S.C. (PSC-PSOE) vol puntualitzar:

- 1.— *Lamentar i denunciar l'actitud extremadament autoritària de l'alcalde, el qual ordenà a la Guàrdia Municipal que impedisés l'accés del públic a la sessió del Ple Municipal ordinari.*
- 2.— *Denunciar l'actitud tergiversadora i irregular de la secretaria particular de l'alcalde, que es dedicà, poques hores abans del Ple, a telefonar als regidors d'ERC-FNC, PSUC i PSC, i a la premsa, comunicant-los que no calia que assistís al Ple perquè no hi hauria quorum, en un intent d'aconseguir la seva no assistència.*
- 3.— *Creiem que el quorum hi era, ja que en el mateix moment en que s'havia de celebrar el Ple, es va comprovar que regidors de la UCD eren a pocs metres de la Casa de la Vila, i el mateix alcalde estava sopant en un restaurant de la ciutat. Queda clar que A.P.; U.C.D.; C.i U., van eludir la responsabilitat que tenen d'assistir i presidir el Ple, i no fugir i amagar-se per la ciutat, si el que realment volen de l'Ajuntament és un lloc de treball i discussió democràtica*
- 4.— *Les maniobres esmentades semblen obeir a la por de les forces*

anteriorment mencionades de perdre, per absència d'alguns dels seus consellers, les votacions plantejades al Ple donada la feblesa de la seva majoria municipal.

La situació present, ens reafirma l'encert de la línia política mantinguda fins avui pel nostre Partit. Aquesta consisteix en defensar una opció de Bloc de Progrés, basada en l'acord dels partits C i U, PSUC, ERC-FNC i PSC, que reuneixen més de dos terços dels regidors. Una opció que fa possible donar a Figueres un govern municipal estable que desenvolupi una política democràtica i progressista. En aquest sentit, volem reafirmar que el nostre Partit resta obert a qualsevol possibilitat d'acord amb les forces esmentades.

La Cruz Roja pide ayuda

(Redacció).—La Cruz Roja, Asamblea local de Figueres, nos ha hecho llegar la siguiente nota que para su máxima difusión publicamos:

«La densidad de población crece día a día en nuestra ciudad. Nuestros medios son escasos en cuanto a material sanitario y vehículos.

Nos encontramos apurados ante el aumento de servicios urgentes (accidentes, urgencias de todo tipo y traslados).

Nuestro material cada día se halla más deteriorado. Ante la necesidad urgente de renovarlo, nos vemos obligados a pedir la ayuda de todos aquellos que con sus aportaciones contribuyen a que nuestros traslados sean: rápidos, eficaces, más seguros para el paciente y para nosotros mismos, e incluso más confortables e higiénicos.

Colaborar con nosotros es colaborar en todo momento con cada una de las urgencias de nuestra ciudad y comarca. Gracias.»

(De la nostra Redacció)

Expectación por el vuelo rasante de un avión

(Redacció).—A primetas horas de la mañana del jueves día 23 surgió en Figueres y alrededores una cierta expectación por el vuelo rasante de un avión, concretamente de un reactor, que llegó a efectuar hasta cuatro pasadas sobre la ciudad.

Aunque el día era nuboso, pudo comprobarse que el avión sobrevolaba preferentemente la zona donde habitan los militares del Ejército del Aire, realizando sobre la misma alguna que otra pirueta.

Si bien no se ha podido confirmar oficialmente, parece ser que se trataba de un reactor con el que hacía las horas de vuelo reglamentarias un oficial con residencia en Figueres.

EN EL BARRIO DEL CULUBRET

Apartosa redada de la Guardia Civil

(Redacció).—Una aparatosa redada a cargo de la Guardia Civil tuvo lugar durante la tarde del pasado sábado en el barrio del Culubret, con el fin de detener a un gitano sospechoso de asesinato.

Las dotaciones de dos vehículos policiales rodearon la zona, procediéndose inmedia-

tamente al registro de varias casas y a la comprobación de identidad de numerosas personas.

En el transcurso de la acción policial se registraron diversos incidentes, presenciados por los vecinos del bariio, resultando contusionado un gitano y agredido un guardia civil.

NOU ARQUITECTE MUNICIPAL

El figuerenc Enric Fita i Alegre

En la darrera reunió de la Comissió Municipal Permanent celebrada el 17 d'agost es va disposar la contractació administrativa temporal d'Enric Fita i Alegre, per tal que compleixi la tasca d'Arquitecte municipal mentre perduri la vacant en la plantilla de personal de l'Ajuntament i pel termini màxim d'un any.

Enric Fita es un figuerenc de la generació del 51. Realitzà els seus estudis d'Arquitectura a Ginebra a on va finalitzar la seva carrera el mes de Juliol de 1975. Va col·laborar amb diversos professionals a Barcelona fins a l'inici del Març de 1976, de la seva col·laboració amb l'arquitecte figuerenc D.Pelayo Martínez (+) amb qui va treballar fins el Juny de 1978. L'Ajuntament de La Bisbal el va contractar com arquitecta municipal l'abril de 1976 tasca que ha exercit fins a l'actualitat.

El dimarts 21 en Paco Gonzalez va aprofitar l'avinentsa de la visita al

«ALTEM» Concert de la Societat Coral Erato

(Redacció).—El dia 3 d'agost es celebra un brillant concert organitzat per la Societat Coral Erato abenefici de l'Escola Especialitzada «Mare de Déu del Mont».

El benefici obtingut va ésser de 19.291 pessetes.

L'Associació Altem agraeix a la Societat Coral Erato, segons la nota que ens han tramés, i també la participació de l'Orquestra de Cambra de Perpinyà.

Polémic terreny de Camp Coromina per presentar-lo als mitjans informatius.

No li espera a n'en Fita una tasca gens fàcil durant aquests anys. Sorti mans a l'obra...

AJUNTAMENT Rafa Zoyo no dimiteix

(De la nostra Redacció per F.B.).—Rafa Zoyo desmenteix que hagi presentat la seva renúncia com a regidor de l'Ajuntament, segons ha comunicat a la premsa. El propassat dissabte 25 d'agost, a les 9 de la nit, el Comitè Comarcal del PSUC va convocar als mitjans informatius per tal de desmentir per una banda que Rafael Zoyo hagués presentat la renúncia com a regidor de l'Ajuntament i per altra que hi hagués 'discrepàncies polítiques' en el sí del PSUC de Figueres. En aquest sentit asenyalaren que lamentaven que «certs diaris de les nostres comarques es dediquessin a publicar notícies que no s'ajusten a la realitat». Aprofitàren l'avinentsa de la trobada per tal d'exposar en línies generals els seus immediats porjestes en quant a política municipal, particularment en el camp de la Sanitat, així com la seva actitud envers la Campanya proEstatut i la Diada 11 de Setembre.

Nou cartipàs municipal

El dijous es varen celebrar successivament el Ple Extraordinari en el que es va donar a conèixer la composició del nou Cartipàs (veure pàgines centrals) i el Ple ordinari ajornat. Després d'haver excusat la seva assistència en Marià Lorca encara convalescent a Rialp i la Mª Rosa Ymbert de viatge en terres italianes, es va aprovar sense esmenes l'acte de la sessió extraordinària del 20-J. Tot seguit s'aprovà per unanimitat la proposta de l'Alcaldia Presidència sobre el règim de sessions del Ple i de la Comissió Municipal Permanent. Va ésser acceptada la proposta dels regidors socialistes de mantenir l'horari de sessions del període Ametlla, ja que n'hi ha que encara treballen en la nova hora que es proposava. Per aprovar-se la proposta de l'Alcaldia-Presidència sobre la constitució de les 7 Comissions informatives, es va procedir a una votació nominal en la que votaren afirmativament CIU, UCD,

ERC, ID i negativament el PSC. El PSUC que a través d'una consideració previa d'en Zoyo havia sol·licitat una moratòria del cartipàs, proposta que no li fou acceptada, va votar «si amb reserves» i «no amb reparos». Quant a l'abast de les competències de les comissions i llurs funcions seran les mateixes que es varen aprovar en el període Ametlla. Sense necessitat de votació es va aprovar la proposta de l'Alcaldia-Presidència relativa al nomenament de representants de la Corporació en tota classe d'organismes colegiats en que hagi d'estar representada. Finalment es va donar l'enterat de les resolucions de l'Alcaldia en matèria de la seva substitució per raó d'absència o enfermetat; així com les designacions dels Presidents de les Comissions informatives i de les delegacions de Serveis. (En el proper número seguirem oferint les referències d'aquest, així com de l'ordinari del 9 d'agost).

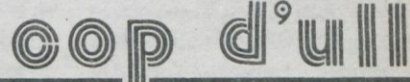
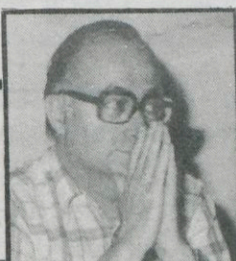
Los jubilados organizan dos excursiones

La Asociación Sindical de Veteranos y Accidentados del Trabajo de Figueres, organiza dos excursiones, la primera el 7 de Septiembre de 1979, viernes, visitando Olot, Rupit, Ntra.Sra. de la Salud de San Feliu de Pallarols y N.S.el Far.

La segunda del 20 al 28 de Septiembre de 1979 a Salou (Tarragona) y Alicante, 5 días a Salou y 4 días en Alicante.

A.S.V.A.T. tiene además en preparación las siguientes excursiones:

- Roma, Florencia, Vaticano, Pisa y Génova, 7 días
 - Santuario de Nùria y Ribas de Freser.
 - San Sadurní de Noya, Vilafranca del Panadés y Masquefa.
 - San Pedro de Roda y Cavas de Peralada.
 - Mallorca e Ibiza.
 - Perpignan y Thuy.
 - San Miguel del Fay, Olesa y Esparraguera.
- Para inscripciones dirigirse a D. Agustín Mas, calle Tapis, 16 de Figueres.

Casino i Juli molons tramuntana

Quan va morir don Miquel, ningú pensava en la legalització del joc a Espanya. Mancaven encara moltes llibertats per a assolir i una d'elles era la lliure instal·lació dels tapets verds.

Avui, dins la democràcia, les coses es van arrançant poc a poc al compàs de la reforma política primer, després la Constitució, ara els Estatuts. I entre tot el que ja ha estat possible, podem fer-nos ressò de la inauguració de l'últim dels tres casinos catalans: el de Peralada. Jo no sé que diria el senyor Mateu si alcés el cap i mirés cap al Palau. Què hauria pensat aquella nit quan l'Artur Suqué el recordà emocionadament en el discurs inaugural o veient la mà tremolosa de la seva neta Isabel llençant la primera bola a la ruleta, o emmirallant-se en els ull humits de Carme, la filla.

A fora bufava una tramuntana fina, la mateixa que molts dels presents havíem compartit amb Miquel Mateu als jardins del Castell, a Santa Margarida de Roses, o al ranxo de Garbet.

Don Miquel estimava la tramuntana. I el nostre vent va ser el convidat màgic en grans femèrides, de tots tipus, de la família Mateu-Suqué. Com la nit del Casino. No m'hauria estranyat veure'l de cop sobte amb una cigarreta als dits i la vella bufanda embolicant-li el coll.

AL VOLTANT D'UN ARTICLE DE PREMSA

Sobre el Bloc de Progrés a Figueres

L'11 d'agost es va rebre a la redacció d'hora nova una lletra d'Enric Pujol en nom del Comitè Comarcal del PSUC sol·licitant que fos publicada una carta que havia estat lliurada al periòdic Punt Diari el qual no la publicà. Creient complir amb un deure informatiu HORA NOVA pensava reproduir-la íntegrament tal com també ho va fer-ho «Los Sitios» de Girona a través del seu corresponsal a Figueres. Ara bé, el propassat dissabte 25 d'agost en la roda de premsa convocada pel Comitè Comarcal del PSUC per tal de desmentir la renúncia de Zoyo a la regiduria de l'Ajuntament, se'ns va demanar que «per tal de no fer més mullader» no fos publicada. En el seu lloc ens lliuraren la següent nota:

«Degut a l'aparició en certs diaris de les nostres marques certes informacions referents al nostre partit, el PSUC es sent amb l'obligació de senyalar que aquestes no s'ajunsten a la realitat, creant per tant elements de confusió als ciutadans.

Pel gran respecte que tenim a la tasca dels mitjans d'informació, lamentem profundament que cert tipus de premsa es dediqui a publicar notícies que tenen més a veure amb un criteri mercantilista que no amb el servei a la democràcia»

En aquest sentit també s'ha adreçat al Director d'HORA NOVA el nostre col·laborador Joan Francesc Burgas, sol·licitant que es publiqués la carta que va enviar a Punt Diari per tal de que fos publicada a l'espai «Digueu-hi la vostra» i que després d'una quincena d'èsser lliurada encara no ha estat publicada. La carta està escrita en els següents termes:

A la atenció del senyor MARCOS ROJAS

Fa uns vint-i-tres anys, una dona d'uns trenta-cinc, que n'haparentava cinquanta i una nena de 13, varen venir a casa perquè savien que jo buscava servei. M'explicaren que venien d'Andalusia, d'Antequera, on tenien una caseta que s'estava caient de vella i no podien arranjar-la perquè no hi havia medis de guanyar unes pessetes i volien fer-les aquí i tornar al poble. Eren tia i neboda. Jo vaig quedar-me la nena i uns veïns la tia.

Al cap d'un any i mig la tia va dir que ja tenia diners per arranjar la caseta i s'en volia anar i endur-sen la neboda. Però aquesta no hi va voler sapiguer-hi res d'entornar-sen cap al poble. Vaig posar-me en contacte amb els pares i els hi vaig dir que jo hem feia responsable de la noia i que continuaria donant-li ensenyament i que les tardes aniria a cosir, i que una vegada al l'any li pagaria el viatge per tal de que anés a veure'ls.

Senyor Director de Punt Diari: Després de llegir i rellegir la crònica d'en Carles S. Costa apareguda en el número 140 sota el simbòlic títol de «Trenca el Bloc de Progrés a Figueres», he cregut escaient de nou dirigir-me a vostè per tal de fer-li unes impertinents observacions.

d'agost en Carles S. Costa va compartir amb els mitjans informatius figuerencs una intensa jornada periodística que va tenir com a pròleg el dinar amb el matrimoni Ametlla i nocturn epíleg amb la roda de premsa en el local del PSC-F. De la mateixa va sortir la seva desafortunada crònica plagada d'errors tant a nivell tipogràfic com polític. És lamentable que Carles S. Costa -company periodista forjat en la clandestinitat- («hombre de la izquierda intelectual independiente» com el qualificà l'avui cap dels serveis informatius de l'Estat en Josep Melià), es dediqui a fer ara un tipus de periodisme contra els que aplegats lluitàrem durant el període franquista. En l'esmentada crònica no es fa cap menció a les posicions assumides públicament, d'una manera prou explícita, per part de CiU, ERC-FNC, PSUC i en canvi es fa ressó d'un «xiuxieig polític» del que se'ns amaga el seu lloc de precedència. És del tot improcedent fer referència a les posicions de ID-UCD-CiU-ERC-FNC-PSUC sense consultar sobre la veracitat de les mateixes. Els lectors de Punt Diari tenen dret a saber en quin cau es cuina aquest tipus de xafardeig indigne d'un diari que preten estar al servei de la democràcia. No es aquesta la forma de fer un periodisme no-partidista. Es però per l'apreci en que tinc al Carles, que la seva intervenció hagi estat tan sols el producte d'un mal moment condicionat per la confiança que li mereixen les fons que amicalment va consultar. Per altra banda, preocupat més palesa intenciositat de Punt Diari en el que fa referència a Figueres, si fa unes setmanes, arrel de l'afer Ametlla em vaig permetre recomanar-li a Punt

Diari procurés que els seus encarregats d'escriure els titulars es prenguessin abans la molestia de llegir els articles que titulen -recomanació que aprofito l'avinentsa pera reiterar-la- ara em permeto suggerir-li que el cap de redacció de Figueres i vostè, senyor Director, es llegeixin els articles que sota la seva responsabilitat s'escriuen i es publiquen. Atentament el saluda, Joan Francesc Burgas Calaf.

Es va quedar i va anar dues vegades al poble i va dir després que no hi tornaria més. Va dir a la seva família que fessin un pensament i que vinguessintots. Eren dues noies i un noi i els pares. Al fi es decidiren i vingueren. La mare a fer feines, el pare de manobra, una noia, que sabia cosir una mica, es llogà en una casa de confecció i el noi, el més petit, a l'escola.

Avui, tots quatre estan casats amb catalans, ben situats, amb casa pròpia, cotxe i entre tots sumen nou fills; ni un parla el castellà per a expressar-se normalment. Els meus nets, que son nets i bisnets de catalans, en canvi, saben el català, parlen als seus pares en castellà. I els pares també son catalans. Veieu quines coses.

Si el senyor *Rojas Marcos* vol saber noms i adreces d'aquestes famílies els hi puc donar ja que es tracta d'un fet cert i que tots viuen al gironès i a la costa. I no es un fet aïllat ja que casos com així ni han a milers. Però aquest l'hi viscut a casa meua i per això l'explico.

Una portbouenca

Esquerra i Front Nacional, diuen la seva

Entorn al mateix article el Secretariat Local de la Coalició ERC-FNC, ens ha adreçat la següent nota informativa:

«La secció local de Figueres, davant de les notes de premsa que darrerament han sortit publicades fent esment a possibles baixes de militants del partit per discrepàncies amb l'actuació d'aquest, i a innatursals i ficticis pactes que l'ERC ha signat amb els partits que representen la dreta figuerenca, vol assabentar el seu fidel electorat, simpatitzants i poble de Figueres en general que:

- 1- Aquesta secció local d'ERC no ha tingut cap baixa fins el moment per aquets motius ni per cap altre.
- 2- Que la nostra política municipal, tal i com varem prometre al poble de Figueres a la campanya electoral, només va dirigida a assolir la fita d'una gestió municipal catalana, democràticament el millor pel bé de la nostra ciutat. Conseqüentment: Votarem a favor de qualsevol proposta vingui de la força política que vingui sempre que nosaltres veiem clarament que serveix per assolir els punts abans esmentats.

Tal com varem dir a l'anterior nota informativa municipal, per l'ERC-FNC abans és Figueres que els interessos particulars dels nostres partits, encara que no renunciarem al nostre esquerranisme nacional que tan nesesari és en aquest moment per Catalunya.

Secretariat Local de la coalició ERC-FNC.

Ja era hora

A l'últim ple de l'Ajuntament de Figueres, ens enteràrem de que en un viatge a Madrid, el batlle realitzà unes gestions per a construir habitatges socials a la nostra ciutat.

Ja era hora, perquè des de fa massa temps ningú no s'havia preocupat d'una tasca tant important, i de la que Figueres n'està molt mancada.

També se'ns informà de que han de venir uns senyors de Madrid per a estudiar in situ els possibles terrenys cedits per la ciutat a on edificar-hi els habitatges.

Però -sempre hi ha un però- sembla que surgen oposicions i entranbancs per a trobar el sol idoni edificable. Seria una llàtima que per picabaralles partidistes o malentesos, Figueres tornés a quedar-se una vegada més sense habitatges socials dignes.

Senyors regidors, permeteu-me un prec. Tireu endavant aquest projecte i serviu a la ciutat com aquesta mereix. No us deixeu portar per sentiments de parcialitat. Trobeu els terrenys allà on sigui possible i legal, però si us plau, feu-ho.

Les meves felicitacions per preocupar-vos d'aquest tema. La ciutat us ho agrairà.

Un ciutadà

Resposta a Joan Quer

Consejo de Maquiavelo: No conviene irritar

al adversario.

Consejo que olvido

Maquiavelo: Procura

que tu adversario

nunca tenga razón.

(Juan de Mairena)

Apreciat senyor Joan Quer: Admetem que allò escrit en la seva «Carta d'Identitat» ho ha estat seriosament però afortunadament no ho sembla, donat el to hilarant que traspua. A aquestes altures és bo saber que la primera cosa que d'una vegada vol deixar ben clara el PSC-F és que «no és una societat mercantil inscrita en el Registre de Comerç», que «el seu sistema mètric sigui la responsabilitat, l'eficàcia i la lleialtat als seus principis» i que «els seus membres no es dediquin a jugar a la morra». També és bo saber que consideri que l'Ajuntament no té perquè fer la competència als Àngels de Charlie ja que no «no és pas una discoteca on s'hi balla al so d'una pseudo-música en conserva»; i que la crisi que ha atravesat el Consistori li hagi semblat una «tampesta en un got d'aigua que ha amenitzat el plàcid discòrrer per passadissos i sales de Ca la Ciutat». Tant de bo de saber-ho... I passant al contingut de la seva Carta d'Identitat es pot dir que l'eix vertebrador de la mateixa és la posició del PSC-F enfront per una banda de la societat en general, i del nou cartipàs de l'Ajuntament de Figueres en particular, i per altra de l'actitud dels mitjants informariis en general i d'aquest impertinet coroparts. Pel que fa a la seva anàlisi abstracta de la societat en abstracte val a dir que parteix d'unes posicions simplistes amb tot el maniqueisme que comporten, basades en un paleomarxisme del més tronat. Sostenir avui que l'economia de l'explotació arranca de «l'apropiació del producte del treball dels altres» és confondre la gimnàsia amb la magnèsia, retornant als vells postulats de l'economia política dels fisiòcrates anglesos amb els que trenca precisament Marx. La ruptura epistemològica entre Marx i el Ricardo passa precisament entorn al concepte marxista de plusvàlua, concepte clau per a explicar que és en què radica l'explotació capitalista ja que permet esverinar com es forma el capital a partir de l'extorsió del valor que el treballador produeix més enllà del valor de la seva força de treball. Això és ni més ni menys l'abc de la problemàtica marxista. No deixa d'èsser sorprenent que membres d'un partit que els seus estatuts especifiquen que utilitzen el marxisme com mètode d'anàlisi ho ignorin fins a tal punt. Arrel del polèmic Congrés del PSOE uns del membres de la figuerenca minoria socialista des de

HORA NOVA feia una crida a fi de que tots comencessin a conèixer «els trets fonamentals i a l'abast del mot marxisme». Després dels darrers fets succeïts a Figueres penso que seria del tot convenient que fossin vostès els que donant exemple ho fessin abans que ningú... Pel que fa al nou cartipàs municipal, val a dir que imcomprensible l'anàlisi que vostè, senyor Quer, ens proposa parlant d'una 'entesa municipal' en la que hi entra «el solitari d'Aliança i «es reperteixen la direcció UCD i CDC» Cartes vistes esteses damunt la taula val a adir que els únics canvis que hi ha hagut a nivell de Consistori han estat l'entrada d'en Corretger com a regidor i d'en Estaba com alcalde en ésser legalment acceptada la renúncia d'en Ametlla com a regidor i alcalde (per unes raons que vostè senyor Quer no ha de desconeixer). La Comissió Permanent i la Comissió de Programació i Financament de les Activitats municipals resten igual; sols ha canviat l'ordre de prelación de les tenències d'alcaldia i després del refús de la proposta de Cartipàs «Esteba» s'ha variat lògicament la composició de les Presidències de les Comissions Informatives i de les Delegacions de Serveis mantenint-se el mateix organigrama funcional del període Ametlla. D'això al que vostè apunta hi ha tot un abisme i ja que comprovo, per la cita que encapçala la seva carta, que esteu al corrent del magisteri de l'apòcrif Juan de Mairena, em permeto recordar-li el que aquest advertia als seus alumnes: «Nuestros políticos llamados de izquierda, un tanto frívolos -digámoslo de pasada- rara vez calculan, cuando disparan sus fusiles de retórica futurista, el retroceso de las culatas, que suele ser, aunque parezca extraño, más violento que el tiro»... Quant a la seva posició enfront dels medis informatius, al llarg de la seva carta s'insinua una línia de demarcació entre els cronistes i observadors periodístics «bons» i els «dolents» segons l'actitud que han mostrat respecte es situa aquest cronista... Però potser una anècdota personal il·lustrar millor per on passa aquesta línia de demarcació. El 10-Ja la sortida del Jutjat vostè, com recordarà, es va dirigir a mi tot seggerint-me que la premsa podria dir que es comentava que en Ametlla es passava a l'UCD (sic). Potser si hagués seguit la seva suggerència veus per on m'hagués convertit en un d'aquells observadors periodístics «amb esperit crític objectiu», d'aquells que «Qui sap si esperonats per una definició apriorística incubada en un medi intern apropiat» es fan ressó de determinats 'xiuxieigs polítics'... No dubti però senyor Quer que sempre estaré disposat a fer-me ressó del 'xiuxieig' d'un vell lliutador de cabells grisos com vostè, que sempre que vulgui defugir de la seva responsabilitat... Atqntament el saluda J.F. Burgas.

ORACION AL
ESPIRITU SANTO

Espiritu Santo. Tú que me aclaras todo, que iluminas todos los caminos para que yo alcance mi ideal. Tú que me das el don divino de perdonar y olvidar el mal que me hacen y que en todos los instantes de mi vida estás conmigo, yo quiero en este corto diálogo agradecerte por todo y confirmar una vez más que nunca más quiero separarme de Ti, por mayor que sea la ilusión material.

Deseo estar contigo y todos mis seres queridos en la gracia perpetua. Gracias por tu misericordia para conmigo y los míos.

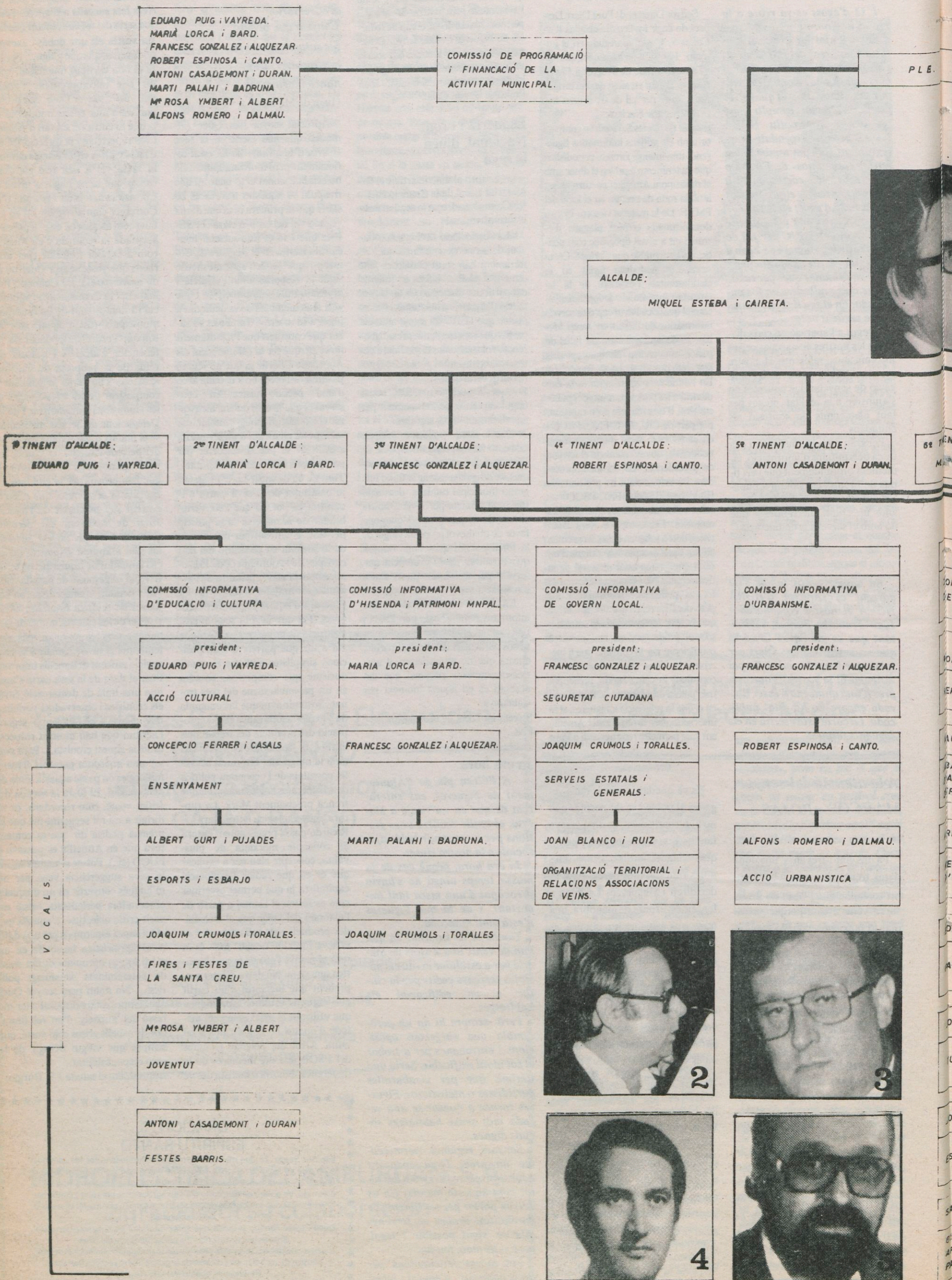
(La persona deberá rezar esta oración tres días seguidos sin decir el pedido, dentro de tres días será alcanzada la gracia por más difícil que sea.)

(Publicar en cuanto se reciba la gracia)

Agradece la gracia alcanzada

A.A.

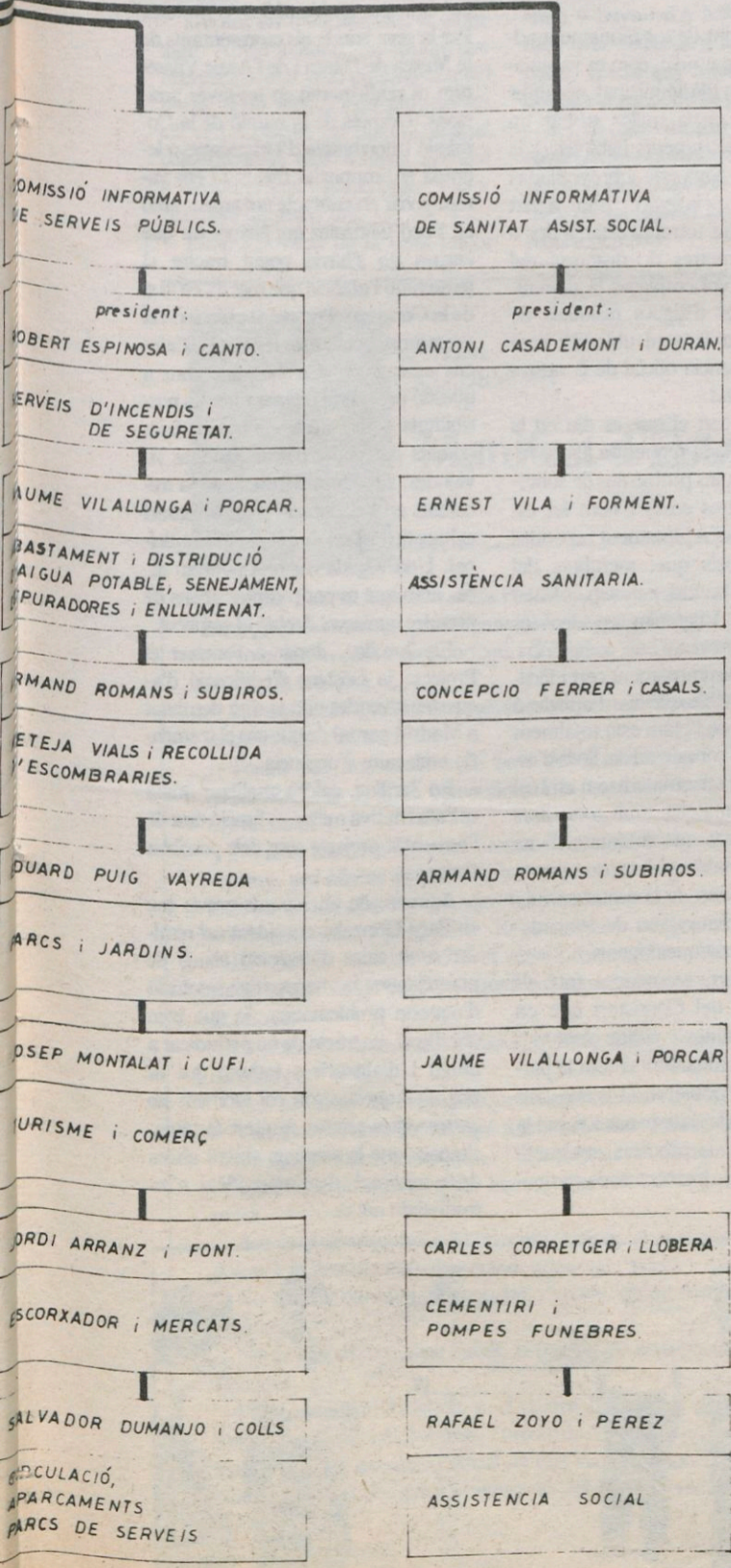
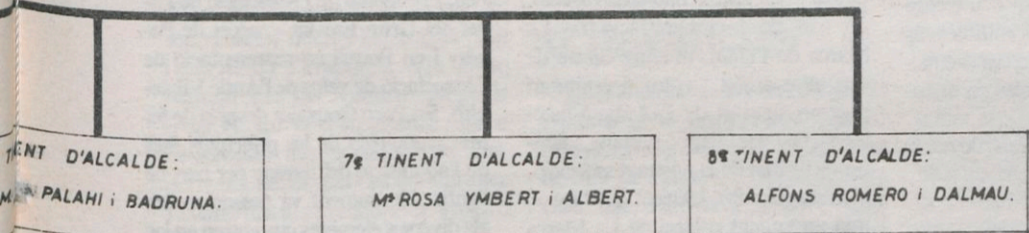
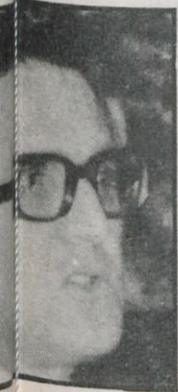
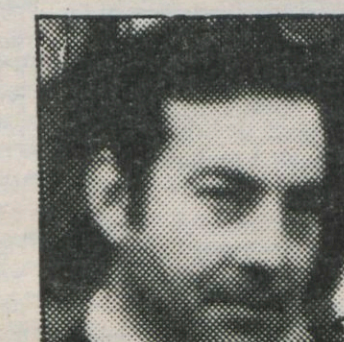
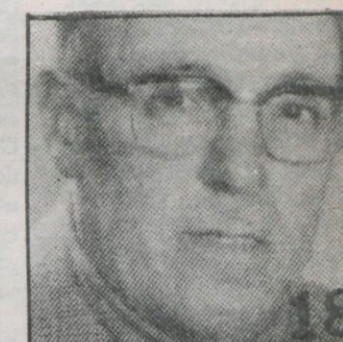
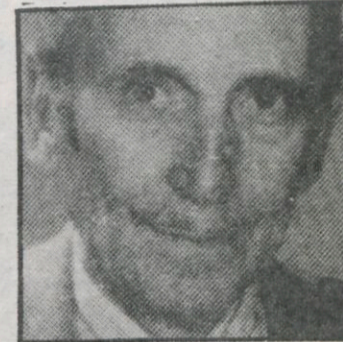
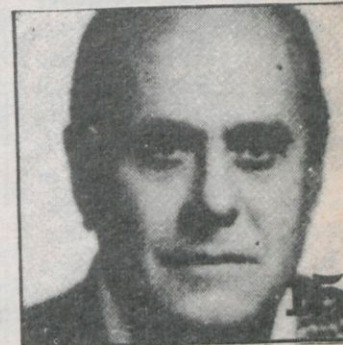
Organització del Consistori de

Figueres

MARTI PALAHI i BADRUNA.
 Mre ROSA YMBERT i ALBERT.
 SALVADOR DUMANJO i COLLS.
 ALFONS ROMERO i DALMAU.
 JOAN BLANCO i RUIZ.
 JORDI ARRANZ i FONT.
 CARLES CORRETGER i LLOBERA.
 EDUARD PUIG i VAYREDA.
 CONCEPCIO FERRER i CASALS
 JOSEP MONTALAT i CUFÍ.
 FRANCESC GONZALEZ i ALQUEZAR.
 MARIÀ LORCA i BARD.
 JOAQUIM CRUMOLS i TORALLES.
 JAUME VILALLONGA i PORCAR.
 ROBERT ESPINOSA i CANTO.
 ARMAND ROMANS i SUBIROS.
 ANTONI CASADEMONT i DURAN.
 RAFAEL ZOYO i PEREZ.
 ALBERT GURT i PUJADAS.
 ERNEST VILA i FORMENT.

- 1 MIQUEL ESTEBA i CAIRETA.
- 2 EDUARD PUIG i VAYREDA.
- 3 MARIÀ LORCA i BARD.
- 4 FRANCESC GONZALEZ i ALQUEZAR.
- 5 ROBERT ESPINOSA i CANTO.
- 6 ANTONI CASADEMONT i DURAN
- 7 MARTI PALAHI i BADRUNA
- 8 Mre ROSA YMBERT i ALBERT
- 9 ALFONS ROMERO i DALMAU
- 10 SALVADOR DUMANJO i COLLS.
- 11 JOAN BLANCO i RUIZ.
- 12 JORDI ARRANZ i FONT.
- 13 CARLES CORRETGER i LLOBERA.
- 14 CONCEPCIO FERRER i CASALS.
- 15 JOSEP MONTALAT i CUFÍ.
- 16 JOAQUIM CRUMOLS i TORALLES.
- 17 JAUME VILALLONGA i PORCAR.
- 18 ARMAND ROMANS i SUBIROS.
- 19 RAFAEL ZOYO i PEREZ.
- 20 ALBERT GURT i PUJADES
- 21 ERNEST VILA i FORMENT.

HI HA UNA FORTA POLÈMICA

Possibilitat de construir al «Camp Coromina» un grup de vivendes socials

(De la nostra Redacció)

Arrel del viatge que en Esteba va fer a Madrid el 26-J aquest feu a l'Institut Nacional de la Vivienda l'ofertament de 14.000 m2. de terreny de propietat municipal per a la construcció de 60 a 70 vivendes de tipus social en la zona de l'antic Vilatenim, concretament en el lloc anomenat «Camp Coromina» situat entre el Grup Escolar «Anicet de Pagés» i la urbanització de la Marca de l'Ham. Segons explicitava una nota lliurada per l'Alcaldia aquest ofertament responia a la preocupació urgent del Consistori per donar una solució al problema de l'estatge de les classes populars a la nostra ciutat, problemàtica a la qual l'actual Ajuntament vol dedicar-li el seu màxim esforç.

El 9 d'Agost en el Ple Ordinari de l'Ajuntament en Alfons Romero ex-President de la Comissió Informativa d'Urbanisme en nom dels Tinents d'Alcaide i regidors de la minoria socialista va presentar la següent «moció» al Consistori:

Moció Socialista

La moció que volem presentar té per a nosaltres la característica d'urgent i voldríem que es tractés en aquest Ple, ja que en el decurs d'aquests dies s'ha explicat a l'opinió pública, mitjançant una nota de l'Alcaldia, un fet sobre el qual no en volem ser còmplices de mala gestió.

El fet, tot i que encara hi ha la Comissió Informativa d'Urbanisme, i no havent-ne estat informada de res, és que l'Alcalde —entre d'altres coses— en el seu viatge a Madrid del 26 de juliol, feu l'ofertament al Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme (Institut Nacional de la Vivienda) de 14.000 m2. de la parcel·la de propietat municipal anomenada «Camp Coromina» situada entre l'escola i la urbanització de la Marca de l'Ham.

Perquè ens agradaria que les coses es fessin ben fetes i amb correcció, i perquè voldríem que es desenterrés l'aire triomfalista del passat, voldríem fer les següents consideracions, sobre les projectades vivendes socials:

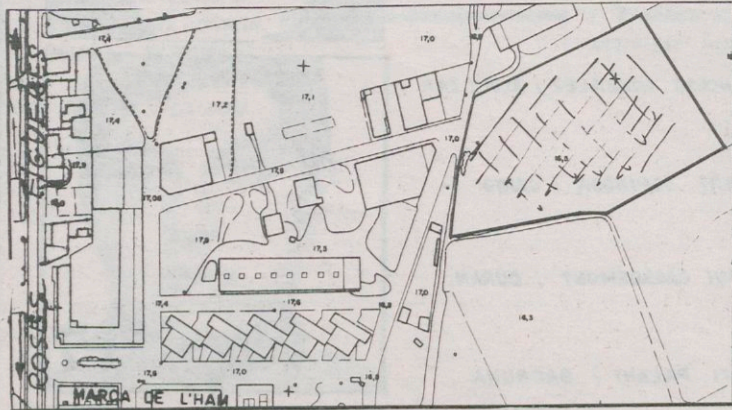
1.-La qualificació del sòl d'aquest terreny, segons el Pla General de Vilatenim, avui vigent, és de zona rústica, i per tant que no s'hi pot edificar.

2.-Es impossible fer un Pla Parcial d'aquesta zona ja que l'esmentat Pla General de Vilatenim només ho permet en aquells terrenys que tinguin més de 10 Ha., i aquest solament en té 1,4 Ha.

3.-Tampoc es pot qualificar com a sòl urbà segons les característiques de l'article 78 de la vigent Llei del Sòl d'abril de 1976.

4.-En el cas que s'optés per la confecció d'un Pla Parcial d'Extensió de la Marca de l'Ham, que suposaria augmentar el perímetre de l'actual urbanització i incloure-hi l'esmentat terreny, suposaria agreujar la ja trista densitat d'edificacions de la zona, i que en tot cas seguint els mateixos estàndards de 1 m2. de zona verda per habitant que marca la llei, el que necessita en aquests moments d'una manera urgent la Marca de l'Ham és una zona verda i d'equipament dignes, i no més vivendes.

5.-Si s'hagués consultat a la Comissió Informativa d'Urbanisme, amb tota seguretat no s'hagués produït el

que nosaltres considerem un fet desencertat.

Per tot això, per buscar un altre lloc per a construir aquestes vivendes, i en el ben entès que aquestes consideracions no suposen una negativa a la política de la vivenda social, sinó tot el contrari, **proposom al ple** que previ debat i proposta de la Comissió Informativa d'Urbanisme, es formi una Comissió Especial el més ample possible per a l'estudi i creació d'una entitat municipal per a la construcció de vivendes, i que sigui aquesta Comissió que amb tot realisme, eficàcia i ganes de fer-ho bé, la que articuli una futura política de vivenda al veritable servei de les classes populars.

La moció, en no considerar la Corporació fos un assumpte de caire urgent, restà aparcada fins al proper Ple Ordinari a celebrar-se el 4 de Setembre. El mateix 9 d'Agost i signat pels Presidents i Secretaris del Club de Futbol, Marca de l'Ham, de l'Associació de Pares d'Alumnes de la Marca de l'Ham i pel vice-president i secretari de l'Associació de Veïns, es registrava en la Secretaria de l'Ajuntament de Figueres un escrit adreçat en els següents termes al Excelentíssim Sr. Alcalde de Figueres:

La Marca de l'Ham protesta

Habida cuenta de las noticias aparecidas en la prensa local de su reciente viaje a Madrid y siendo uno de los principales motivos del mismo, el proyecto de 70 viviendas en el Barrio de la Marca de l'Ham, nos dirigimos a Vd. para poner en su conocimiento la sorpresa e indignación de los vecinos afectados por el mismo.

Como suponemos Vd. ya sabe, la Urbanización La Marca de l'Ham no está completamente aceptada por este Ayuntamiento debido a las graves infracciones urbanísticas existentes y que en caso de prosperar el mencionado proyecto se verían mucho más agravadas.

Visita de Roberto Espinosa

L'actual Cap de la Comissió Informativa de Serveis Públics en Roberto Espinosa el proppassat dilluns 20 d'agost va fer una visita de treball a Vilatenim on fou acompanyat pels Sr. Portell i Romans en representació de l'Associació de Veïns de l'Antic Vilatenim que li mostraren sobre el terreny els diversos problemes que afecten a l'equipament la zona entre els que es poden destacar: La greu situació en que quedarà el Rec del Mal Pas, després de l'empleament de la depuradora d'aigües residuals de Figueres, de la ubicació de la qual l'Associació de Veïns ha deixat constància oficial de la seva disconformi-

La ubicación pues de estas viviendas, para nosotros dudosa por lo siguiente:

1º - Graves infracciones de infraestructura en la urbanización tal como es el estado desastroso de las cloacas, que se verían enormemente agravadas hasta el punto de que la cloaca general de salida no admitiría más cantidad, sobresaliendo ya actualmente las aguas residuales en el barrio Antic Vilatenim.

2º - El Rec del Mal Pas (foco de ratas, hedores y contaminación).

3º - Falta de plazas escolares.

4º - Zona rústica no urbanizable según el Plan General de Ordenación Urbana de Vilatenim (aprobado el 14 de Mayo de 1971, por silencio administrativo, y por lo tanto el Ayuntamiento tiene que dar ejemplo y ser el primero en cumplir la Ley).

5º - Por esto nos interesamos y exigimos este mencionado solar ya que en esta urbanización no existe en ningún sitio una zona verde donde los niños del Barrio puedan expansionarse, jugar o simplemente vivir como les corresponde.

Por lo anteriormente expuesto nos dirigimos a Vd. exigiendole haga los trámites legales precisos para que estos 14.000 m2. queden en propiedad perpetua del Municipio para uso y disfrute de los Vecinos del Barrio y de Figueres.

Recordamos a Vd. aprovechando la oportunidad sus promesas hechas durante la campaña electoral municipal al Barrio de La Marca de l'Ham para resolver sus graves problemas.

Posteriorment l'Associació de Veïns «Antic Vilatenim» mitjançant un comunicat a la Premsa ha fet pública la seva posició entorn aquesta problemàtica tot assenyalant que:

No son terrenys de la Marca de l'Ham

Últimament han aparegut en diferents mitjans de comunicació, articles sobre la construcció de 60 ó 70 habi-

tat, la situació del camí que comunicava els camps dels veïns de Vilatenim a Figueres tallat per la Renfe, la situació de la carretera de Vilatenim a Vilabertran, la il·luminació d'un important tram de la carretera de Roses i els accessos a la urbanització de «les Moragues»... Aquesta visita forma part d'un programa de visites de treball d'en Roberto Espinosa arreu de Figueres a fi i efecte de conèixer el terreny els déficits d'infraestructura i equipament que pateix la ciutat. En aquest sentit agafant el toro per les banyes pensa d'immediat visitar el conflictiu barri de la Marca de l'Ham. Sort i al toro...

Paco Gonzalez i la premsa visiten els terrenys

(De la nostra Redacció)

El proppassat dimarts 21 en Paco Gonzalez, el nou President de la Comissió Informativa d'Urbanisme, va convocar als mitjans informatius a fer amb ell i l'aparellador municipal Pere Aldamiz, el cap de negociat d'obres Joan Cases i l'Enric Fita que s'estrenava en les seves funcions d'arquitecte municipal, una visita al polèmic terreny. També hi foren convidats els representants de les diverses organitzacions interessades en l'afer. Hi assistiren en Daunis vice-president de l'Associació de Veïns de la Marca de l'Ham que excusà l'absència per raons laborals d'en Corratger, Secretari de l'Associació i del Club de Futbol del barri a més de regidor socialista, el constructor Carrillo representant del Club de Futbol del barri, Rosa Carbonell, Presidenta de l'Associació de Pares del Grup Escolar «Anicet de Pagés» i en Portell en representació de l'Associació de veïns de l'Antic Vilatenim. En Paco Gonzalez després de fer una cronologia de les principals fites de l'adquisició del terreny per part de l'antic Ajuntament va passar revista als diversos elements que entren en joc en aquesta problemàtica complexa. Per la seva banda els representants de la Marca de l'Ham i de l'Antic Vilatenim es reafirmaren en les seves posicions. Després de la reunió de la Comissió Informativa d'Urbanisme celebrada el proppassat dijous 23 ens varem posar en contacte novament amb en Paco Gonzalez qui ens va dir que encara no s'havia pogut tractar el tema amb l'atenció que mereix en el si de la Comissió. Preguntat quin seria el programa a curt plaç respecte a l'afer ens assenyalà: «En 1er. lloc com a qüestió previa cal esgotar totes les possibilitats a fi i efecte de buscar llocs adients per poder ubicar aquestes vivendes. En aquest sentit s'està ja treballant en l'elaboració d'un inventari exhaustiu del sol de propietat municipal. Una vegada elaborat podrem saber amb què es pot comptar abans de prendre qualsevol decisió al respecte.

En 2on.lloc, donar a conèixer el Projecte ja existent d'edificació d'aquestes vivendes que ja s'ha demanat a Madrid per tal de que ens el trametin amb caire d'urgència.

En 3er.lloc, caldrà analitzar quina és l'alternativa millor en funció tant de l'esmentat projecte com dels possibles terrenys».

Aquests són els 3 punts previs que en Paco Gonzalez considera cal resoldre amb caire d'urgència abans de plantejar-se la necessària resolució d'aquesta problemàtica. Ja que com ens digué «es tracta de no perjudicar a ningú i d'afavorir a tothom que es pugui» Aquestes són pel moment les cartes vistes esteses damunt la taula, s'espera que la setmana vinent abans de la celebració del proper Plé se n'introdueixin noves...

Garriguella

Una Festa Major viscuda amb intensitat

La Festa Major d'estiu de Garriguella celebrada els dies 17, 18 i 19 d'Agost ha tornat a donar la raó als qui creuen que les festes tornen a revitalitzar-se. Malgrat la tramuntana, els nombrosos actes previstos varen desenvolupar-se amb una gran assistència i participació de veïns. Les competicions de moto-cross i tennis de taula, un cercavila amb festival i una exposició de pintura constituïren les notes més destacades d'aquests dies.

La II exposició col·lectiva de pintura, que es prolongà des del dia 18 fins al 23, comptà enguany amb la presència de X. Blanch, M. Capalleras, R. Duran, S.M. Félez, Fornells, F. Garnier, J. Gispert, Martínez Lozano, A. Pujol, LL. Roura, Tàber i Evarist Vallès. A més de la presència de l'escultor sudafricà resident a Garriguella, Desmond Greig. La mostra era ben variada i tal com digué Jordi Xifra en la inauguració s'adeia pel seu caràcter obert i heterogeni amb l'esperit de l'Empordà. S'hi podia admirar des del realisme fotogràfic d'un Roura o d'un Blanch fins a l'abstracció més senzilla d'un Gispert, des de les marines de Martínez Lozano fins al surrealisme de Vallès o Garnier.

Durant els mateixos dies el dibuixant Angel realitzà un mural que representa una visió paisatgística del poble. Fou ajudat pels participants en el I Concurs de pintura infantil celebrat pocs dies abans i del que n'havien resultat guanyadors Victor nier, per aquest ordre.

L'altre novetat de la festa major

fou la confecció d'un programa de 32 pàgines, la portada del qual era un dibuix original del pintor A. Tàber de Vilajuïga. En l'interior s'hi podien llegir diversos articles, un dels quals signat pel mateix alcalde, i dos poemes. Dels actes fets al carrer el més destacat fou el del cercavila que centrà a tota la quitxalla del poble. Destacava la presència d'un drac, un gegant i diversos capgrossos fets pels joves del poble dies abans. En canvi, no foren tant reexides les sessions de ball ja que el temps obligà a fer-les en un local tancat. Això i la no excessiva qualitat dels conjunts musicals hi restà força públic.

Josep Playà i Maset

Darnius

Cantada d'havaneres

Dins el marc de la Festa Major de Darnius es va celebrar una cantada d'havaneres a càrrec del Grup Oreig de Mar de l'Escala, 17 foren les cançons que s'arrivaren a interpretar, d'entre les mateixes destacaren «Quantenia 4 anys», «La bella Lola» i «El meu avi» dedicade a tots els avis del poble. L'acte que resultà tot un èxit donada la quantitat de públic assistent —que va ésser obsequiat amb un generós cremat— es va cloure amb l'interpretació dels Segadors que fou cantada conjuntament per tots els assistents a peu dret.

Noticiari Comarcal

(Del nostre corresponsal Josep Playà i Maset)

Vilabertran: La Festa Major d'estiu que aquest any durava 5 dies va comptar amb una gran assistència de públic. El pressupost de la festa era d'unes 700.000 pessetes però fou cobert. Entre els actes programats destacan les actuacions de Xesco Boix, Rudy Ventura i les cantades d'havaneres. L'atenció principal se centrà en la presència de la cobla oficial de la Generalitat, la orquestra «La Principal de La Bisbal». El concert que oferí aquesta cobla fou un clamorós èxit, sobretot pel que fa a les dues últimes peces que foren dirigides pel seu director Conrad Saló. Fou en canvi lamentable el retràs amb què començà el concert i els canvis respecte del programa previst durant la primera part.

Llançà: El «I Festival de Música de Jazz de la Costa Brava» celebrat al «Patí Blanch» va constituir un èxit malgrat la tramuntana. La força del vent es feia sentir en tractar-se d'un local a l'aire lliure i fou la causant d'una avaria elèctrica que deixà a diversos pobles, incluí Llançà, sense llum durant una hora. Amb tot i això el públic anà entrant al local fins emplenar-lo gairebé. Actuà en primer lloc el grup «Música Urbana» i en la segona part Tete Montoliu que fou la gran vedette de la nit.

Garriguella: L'agència Europa Press distribuïa el dilluns 13 d'Agost la següent nota: «La Guardia Civil de Garriguella detuvo en el término de esta localidad a un presunto pirómano, al parecer relacionado con los últimos incendios forestales ocurridos en la provincia. Este presunto pirómano (...) fue detenido cuando intentaba prender fuego a un bosque de la citada localidad...». Efectivament, és certa la notícia de la detenció però poca cosa més. L'individu citat, que segons totes les impressions tenia perturbades les facultats mentals fou detingut no per la Guardia Civil de Garriguella (que no n'hi ha) sinó per un particular que l'enxarpà quan calava foc i l'entregà a la Guardia Civil de Peralada. El foc que ja havia estat encès fou deturat gràcies a l'actuació d'alguns veïns i de la oportuna intervenció d'una avioneta. Sobre aquest piróman no se n'ha sabut més, però res indicava que fós l'autor d'altres incendis. El mateix home havia estat demanant poc abans almoïna pel poble i l'únic que aixecà sospites fou que se li trobessin alguns bitllets de mil a la butxaca.

Prada (Catalunya Nord): Del 16 al 26 d'Agost ha tingut lloc una nova edició de la Universitat Catalana d'estiu. Enguany i seguint la direcció empresa l'any passat, la UCE ha agafat un caire més especialitzat en algunes seccions i s'ha volgut aixecar el nivell qualitatiu d'altres a fi de donar continuïtat a la Universitat. L'elevada xifra de participants i l'interès mostrat per professors i estudiants permet pensar que la UCE continua endavant. Una de les seccions en les que cada any s'hi fica més atenció és la d'agricultura, dirigida per Llorenç Planes. Una de les sessions d'aquest àmbit va consistir en una sortida per la comarca, en el curs de la qual es visitaren diverses cooperatives agrícoles de la zona.

Peralada

Ja tenim Casino!

Eren les quatre i mitja de la matinalada del 16 d'agost quan s'obria la taula del «bacarrà». Aposta mínima: cinc mil pessetes. Els 2.500 forasters que havien assistit a la inauguració del Casino de Peralada començaven a desfilar. Quedaven els «bons» jugadors, aquells pels qui ha estat fet el que és considerat ja com un dels casinos més luxosos d'Europa.

Peralada, un poblet ramader de gairebé mil habitants, un poble pel que ni tan sols hi passa carretera important, deixava de ser la seu d'un castell, d'un claustre romànic, d'unes caves i d'un Ramon Muntaner per a convertir-se en la vila del casino. I el poble, que fins ara s'havia mirat amb un cert escepticisme aquest esdeveniment, es converteix de cop i volta en un dels més rics de tot l'Estat. I no pel valor arquitectònic del castell ni per la importància de les obres realitzades —diuen que uns 600 milions— sinó perquè una part dels guanys del joc repercutirà en les arques municipals.

Les petites picabaralles de fa un temps sobre la oportunitat o no del casino a Peralada s'han esborrat. Les eleccions municipals foren un dur enfrontament entre la candidatura continuïsta de l'ex-alcalde Serra i les altres dues oponents. Guanyà finalment la d'Enric Serra, oncle de l'alcalde de Barcelona Narcís Serra, enòleg de les caves i administratiu del castell fins ara. Hi ha doncs «entente» Ajuntament-Casino. Altres veïns reaccionaran aviat. Xavier Blanch, el

conegut pintor que alterna les seves exposicions entre Roma, Madrid i la Sala Parés de Barcelona i que fa uns anys adquirí la casa del Marquès de Camps a Peralada, ha muntat junt amb la seva dona una exposició permanent de pintura que ben aviat obrirà. Altres el seguiran, encara que els propietaris del Casino no s'adormen pas i ja es parla de fer un gran hotel a les proximitats. I qui sap si a la llarga es confirmarà també el rumor que circulà l'any passat sobre el possible trasllat de l'aerodrom d'Ampuria-brava a Garriguella. Amb el canvi hi guanyariem els de la urbanització ja que on hi és actualment el sòl es podria vendre a preus molt elevats i es facilitaria el trasllat al casino ja que la nova ubicació de l'aerodrom quedaria a quatre quilòmetres tan sols.

Mentre circulàvem la nit de la inauguració pels reformats jardins —uns petits canvis d'una trentena de milions— ens fèiem una empordanesa reflexió: Museu Dalí, art romànic, Josep Pla, Casino...altra volta el centre del món. A fora, bufava fort la tramuntana. Poc abans havia impedit l'espectacle del llançament d'uns paracaigudistes, potser gelosa de perdre per uns moments el protagonisme de l'Empordà.

Pep d'Esquer

Portbou

De nuevo batido el récord en la cuestión del cáncer

(Redacción).—Según los datos que nos ha facilitado la Junta de Damas, la recaudación pro cáncer de este año ha ascendido a pesetas 72.038. Si tenemos en cuenta que la población de Portbou es actualmente de 2.348 habitantes, el porcentaje que resulta de 30,5 pts. por habitante, o sea récord español.

Las aportaciones recibidas corresponden a la acción de las señoritas postulantes, mesa de damas y donativos de Agencias de Aduanas, Bancos, Hoteles y Restaurantes, Comercios y ciudadanos en general.

También cabe destacar la generosidad de los portbouenses que ahora abitan en otros lugares y que veranean en la población fronteriza. La incidencia del turismo en la recaudación fué prácticamente nula.

Sacha Distel y Roberto Alcaraz en el Casino

(Redacción).— El pasado día 24 de agosto se procedió a la elección de Miss Elegancia en el Casino de Peralada. Resultó elegida Miss Centro

Actuó el cantante francés Sacha Distel, que por cierto tuvo un pequeño altercado con los muchachos de la prensa gráfica. También presentó su colección de peletería Roberto Alcaraz.

Se dieron cita a esta nueva fiesta del Castillo unos quinientos asistentes.

Fortià

ERC-FNC desautoritzen dos regidors

(Redacción).—Esquerra Republicana de Catalunya y Front Nacional de Catalunya es veuen obligats a desautoritzar als Srs. Josep Via, Josep Sala i Miquel Oliveres que varen ésser elegits regidors per l'Ajuntament de Fortià en la Candidatura presentada per aquests partits.

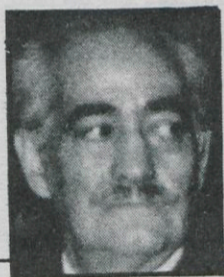
Els motius que han fet necessari prendre tan severa decisió són que E.R.C. i F.N.C. no poden acceptar actuacions tan poc correctes dins les sessions del Consistori com les portades a terma per aquests regidors i molt menys fer-se responsable dels comunicats donats a la premsa sense autorització dels partits, amb els que estan en total desacord.

Posats amb comunicació amb els senadors Francesc Ferrer, Jaume Sobreques i el Diputat Ernest Lluch, ens han informat que no saben res fins al moment sobre el que s'ha publicat a la premsa respecte la sollicitud de dimissió de l'alcalde de Fortià.

E.R.C. i F.N.C. inicien en aquest moment un expedient per tal d'aclarir els fets succeïts.

Josep Rahola - Senador
Germà Baig - de E.R.C.

Josep Mª Puigvert - de F.N.C.

ANTONI CASADEMONT

Manifest d'Estatut

Tenim Estatut, a la fi, i no es l'Estatut que desitjariem, tot i els esforços dels nostres representants en les negociacions.

No el tenim com a cosa perfecta i definitiva, sino inicialment com a eina. Ja era hora.

Per a utilitzar les eines es necessiten braços, es necessita iniciativa i es precisa intel·ligència.

Tenim ara una practicable base per a aixamplar les nostres necessitats, les nostres conviccions i la nostra esència històrica irreversible.

No hem assolit la fita sino solsament un camí, un estret camí, un viarany, per albirar aquella fita tan concreta, tan nostra i que tan haurem de treballar i conciençar-nos per atanyer-la.

Ni optimistes, ni pessimistes. Ni inconscients, ni absurds.

El valor de les coses no és el venal i comercialitzat, el veritable valor, el que val de debò, es aquell que representa per a cada un de nosaltres.

Ni pessetes, ni dollars, ni francs, ni lires, ni lliures, ni piastres, ni tampoc petrodollars.

Val, per el servei o el profit que en saps i en pots treurer.

Val, d'acord amb l'apreci que li tens i el valor que li reconeixes.

No menystinguem l'Estatut, ni triomfalment donem per fet, dat i beneit l'Estatut. Ara és quan hem de guanyar-lo, de fet i per pes propi.

Ara és quan hem de fer-lo operatiu i pràctic. Ara es quan hem de donar-li la densitat i la valua que desitjem que tingui.

No son les paraules, sino els fets. No son les promeses, sino les realitats.

No és l'esperança, sino l'acció que ha de donar l'evidencia de l'Estatut.

Per Catalunya! El·laborem el nostre Estatut, el de tots, amb unitat d'esforços i d'objectius, i oferim-lo a totes les nacionalitats, a tot l'Estat, per exemple i gaudi de tots els treballadors, de tots els ciutadans que el desitgin i el mareixin per la seva voluntat i el seu esforç.

Endavant i fermes.

Visca Catalunya!

TORNEOS VERANIEGOS

Suerte varia para el Figueres

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- La cosa va en serio nuevamente y, dentro de pocas fechas dará inicio una nueva singlatura liguera. Concretamente el próximo domingo rodará el balón de manera oficial. O sea que, atrás quedarán las probaturas y los partidos amistosos, al igual que los torneos veraniegos.

Y es precisamente de estos últimos nombrados, sobre lo que vamos a tratar en este comentario deportivo. Y de forma particular de los disputados en nuestra ciudad y Banyoles respectivamente. Ya que en ambos torneos el once «unionista» consiguió unos resultados bastante dispares.

En el «IV Torneo Ciudad de Figueres» participaron el Tarragona, Barcelona At., Olot y Figueres. En el primer choque nocturno saltó la sorpresa. Pues, en principio, se especulaba que los de casa se impondrían a los olotenses. Pero sucedió al revés y, el Olot que se presentaba como víctima propiciatoria, no sólo eliminó al Figueres, sino que se proclamó vencedor en la final.

Los penaltys decidieron

El conjunto de Aldecoa logró adelantarse en el marcador gracias a un gol marcado por el nuevo delantero Ramos. Hubo alguna que otra oportunidad de lograr mas tantos pero no pasaron del susto. El Olot siguió luchando con mucho empeño y logró la igualada en la segunda mitad en gol de Picart, por lo que se llegó al final del tiempo reglamentario con el resultado de uno a uno.

Para decidir el finalista, hubo que recurrir al lanzamiento desde el punto de penalty y los de la Garrotxa fueron mas certeros y lograron el pase a la misma, a la espera del vencedor entre barceloneses y tarraconenses.

El «Nastic» le pudo al Barcelona At.

En la segunda confrontación, el Tarragona desplegando buen juego logró imponerse sobre el cuadro de Segarra que vino con muy pocos efectivos. Quizás este «handicap» privó a los azulgranas de una mejor clasificación.

Ya teníamos pues decididos los dos finalistas. Y un claro favorito en teoría: el Tarragona. Pues, en su choque, contra los de la ciudad Condal venció por 3 a 1 y convenía a la parroquia.

El Olot campeón y el Figueres el último

Los perdedores Figueres y Barcelona At., lucharon por el tercer puesto. Al término de la contienda, se impuso el Barça por 2 goles a 4. Para el organizador del trofeo quedaba en último lugar. Algo que nadie se esperaba antes de iniciarse el mismo.

En la finalísima, el Olot venció por dos tantos a uno. Confirmó el buen juego del primer día y el Tarragona bajó bastante en relación al día anterior. Por primera vez el trofeo se escapaba a los locales y se lo adjudicaba un conjunto provincial.

En Banyoles hubo desquite figuerense

En la ciudad del lago se vieron las caras de nuevo figuerenses y olotenses. Y al igual que en su primera confrontación, el empate a un gol sentenció el pleito. Pero esta vez, fue el cuadro albi azul quien logró la clasificación por mayor acierto en el lanzamiento de penas máximas.

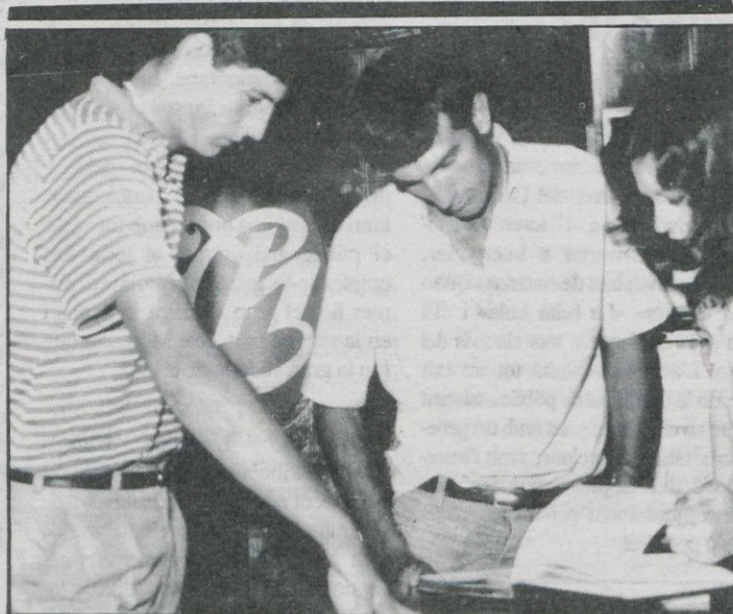
En la otra semifinal el Girona lograba el pase a la finalísima al derrotar a los banyolenses, por lo que junto con el Figueres dirimirían el trofeo.

Para los figuerenses el primer puesto

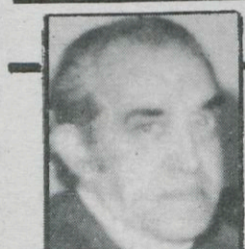
El Olot venció a los locales por 3 a 1 y se aseguró la consolación. Acto seguido, el cerrojazo al torneo con la presencia de Girona y Figueres que se enfrentaban por primera vez esta temporada.

El partido tenía muchos alicientes. Pues, de todos es sabido la rivalidad existente entre los dos onces. Y que nadie olvide que algún nuevo fichaje albi azul procedía del gerundense.

Hubo empate a dos goles y en la prórroga se impuso al Figueres con dos nuevos tantos. Total 4-2 y el trofeo para los «unionistas». Esta victoria serviría para borrar el mal paso dado en el torneo figuerense. En resumen, buen triunfo y esperanza de futuro.

No hay duda: Charly boite es lugar de famosos. En el gráfico vemos como firman en su Libro de Honor los jugadores internacionales del Barcelona, los baloncestistas Epi y Soler.

Albert Gurt

Glòria i Tragèdia

Com cada any, al mes d'agost, els esports anomenats d'estiu, estan en plena activitat. Enguany aquest mes d'agost ha estat molt mogut; campionats i més campionats s'han disputat arreu de l'hemisferi nord on el sol ha escalfat la terra sense contemplacions.

Així hem vist com finalitzaven els jocs anomenats «Spartiakada» celebrats a Moscú i que cada any es disputen a una ciutat del món socialista. Aquest any s'han disputat a Moscú com a assaig per a la pròxima Olimpíada de l'any vinent, per el que foren convidats a participar-hi esportistes del món liberal per no dir capitalista.

També s'ha disputat la copa d'Europa d'atletisme que ha donat lloc a la revelació d'una nova estrella de l'atletisme mundial: l'alemany de l'oest Schmid, que s'ha significat per les seves marques com el millor home del món fins el present —ens referim a l'any actual—, sobre 400 lllis i 400 tanques, el que el fa un gran outsider pels pròxims Jocs de Moscú.

La Copa d'Europa de Natació disputada, tant en masculí com en femení, en diverses ciutats europees, ens ha donat la satisfacció de veure —en el Grup B, cal aclarir-ho— magnífiques victòries per part de Lopez Zubero, gran nadador espanyol afincat a U.S.A. a més d'Escales i Natalia Mas.

Però el que més s'ha significat en aquest mes d'agost, ha estat el magnífic rècord del britanic Coe —la nova meravella del mig fons mundial— sobre 1.500 m, que ha superat per tan sols una dècima de segon el que tenia el tanzanià Filbert Bayi; però encara més, i de forma disortada, ha estat la tragèdia marítima de la cursa a vela anomenada de Fastnet, dita també Almiral's Cup i que tantes víctimes ha ocasionat. Ha estat quelcom imprevisit; coses de la meteorologia que la ciència no arriba a controlar del tot.

Lamentable, però l'home continuarà amb la seva lluita, encara que esportiva contra l'impossible, tant en el mar com a la muntanya, on cada any molts afeccionats pel viril esport de l'escalada hi deixen la vida,

Prova de Moto-Cross a Garriguella

(Del nostre corresponal Josep Playà).-Amb motiu de la Festa Major va tenir lloc, el passat dia 19 al circuit «Les Torres», el I Moto-Cross Social de Garriguella. Amb aquesta prova s'inaugurava aquest circuit situat en un magnífic paratge, voltat d'oliveres i de cara a la plana empordanesa.

La prova constà d'una màniga classificatòria i de dues de competició i fou guanyada per Rafael Carbonell de Santa Coloma de Farners amb una Montesa 250 cc., Benet Majó, la màxima promesa local, que fou animat constanment pel públic se situà finalment en 5º lloc: L'altre corredor local amb qui s'havien depositat esperances, Tete, no pogué concloure la prova ja que es veié perjudicat per una mala sortida en la màniga classificatòria.

El circuit, segons digué el mateix

arbitre oficial, gaudeix de bones condicions i es força espectacular. En aquesta ocasió, únicament cal lamentar l'excessiva pols existent que dificultà molt la cursa i perjudicà sobretot als qui es quedaren endarrerits en la sortida. Tret d'aquest factor que es pot corregir fàcilment, la prova fou un èxit de públic i d'organització que no dubtem que ben aviat farà augmentar el prestigi d'aquest circuit.

Toros

Hubo color y brillantez

Aunque en esta corrida el sol brilló por su ausencia, ya se cuidaron los componentes del cartel de que sí lo fueran sus faenas y, el buen número de aficionados y turistas que nos dimos cita en el coso local, pudimos salir bastante satisfechos. Pues, en general, la corrida resultó muy entretenida.

Por orden cronológico actuó en primer y cuarto lugar Antonio José Galan, mientras que Morenito de Maracay, lo hacía en segunda y quinta intervención. Curro Bedoya rejoneó tras el «moreno» y cerró plaza.

Los astados resultaron desiguales de presentación aunque para los diestros fueron malos. Pesaban sus buenos kilos y lucían buenas defensas en la cabeza. Normalmente recibieron una sola vara y se cambió el tercio.

Galan en su primero hizo bien poca cosa. Su labor fue discreta y se limitó a cumplir, para salir del paso. Dos pinchazos y varios intentos de descabello acabaron con la res. División de opiniones.

El cuarto tenía buena estampa y el torero quiso resarcirse. Puso voluntad con el capote y con la franela estuvo bastante entonado. Una estocada casi entera y como premio una oreja. Dió la vuelta con el trofeo conseguido.

Morenito de Maracay volvió a deleitar a la parroquia. Se mostró alegre y garboso con la capa y con los garapullos jugó con su enemigo. Fue muy aplaudido. Brindó al respetable y su faena tuvo de todo. Corrió bien las manos y no faltó el desplante. Pinchazo, media y descabelló al tercer envite. Lo que pudo ser suculento premio se quedó en una oreja.

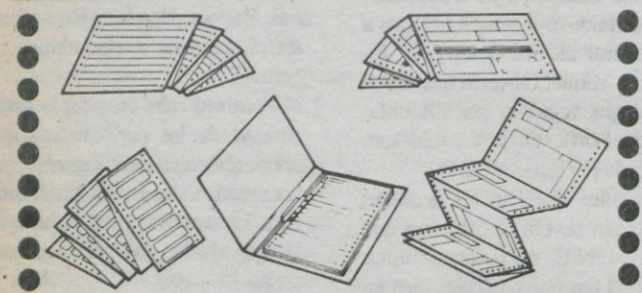
Al colorado que le cupo en suerte, lo trasteó bien. De nuevo el público lo premio con fuertes aplausos. Pero esta vez estuvo más acertado con el estoque y de una entera acabó con el bicho. Dos orejas y rabo.

Curro Bedoya tampoco se fue con las manos vacías. En cada uno de sus toros hizo gala de buena preparación. Alternó con diferentes monturas y clavó arponcillos, banderillas a una y dos manos, de las cortas y la rosa. Al primero lo despachó de un rejón y descabelló desde el suelo. Dos orejas.

Igual premio en el último de la tarde, que también se fue al desolladero sin orejas. Lo mató de rejón y descabello.

La venidera corrida tendrá lugar el próximo domingo día 2 de Septiembre a las 5,30 horas de la tarde. Actuará el rejoneador Vicente Pibernat y los matadores Heredia-Romero y Jorge Jimenez (Venezolano).

FORMULARIOS Y ARCHIVO PARA ORDENADORES

Formularios en continuo, papel pijama

listado, etiquetas adhesivas en continuo,

facturas, recibos, carpetas para tabulados,

etc. para todo tipo de Ordenadores.

Vilallonga, 34 · Tels. 50 19 62 / 50 19 66 · Figueres (Girona)

Cinema

SAVOY

Del 29 d'agost al 3 de setembre: «4. años sin sexo»

JUNCÀRIA

Dijous dia 30, a les quatre: «Tedeum» i «La judoca de los puños de oro».

Dissabte dia 1 i diumenge dia 2: «Vota al señor Alcalde» i «La caída de los dioses»

JARDI

Dissabte dia 1, a les quatre i diumenge dia 2, a partir de dos quarts de quatre: «Tedeum» i «La judoca de los puños de oro»

FARMÀCIES

Dia 28, dimarts
Dr. Xirau
carrer Joan Maragall, 4
Dia 29, dimecres
Vinaixa
Plaça Ajuntament, 14
Dia 30, dijous
Perxas
Rambla, 36
Dia 31, divendres
Deulofeu
carrer Monturiol, 19

METGES DE GUÀRDIA

Diumenge, dia 2
Dr. Lluís Roquet
Via Emporitana, 19
Tel. 50 12 69

HORARI DE MISSES

Parroquia de Sant Pere: 9, 10, 11, 12, 18, 20 hores -Anticipada: 18,20

Parroquia de l'Inmaculada i Sant Pau: 8'30, 10'30, 11'30, 12'30, 20'30 (Cripta) Antic.19'30, 20'30
Parroquia del Bon Pastor: 9, 11,

TELÈFONS URGENTS

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit da sang gratuita 50 17 99
Centre de Recuperació 50 10 86

12, Antic.20

Parroquia de la Sagrada Família: 9, 11'15, 12, 15, 19'15, Antic.20'15

Parroquia del Poble Nou: 10'30, 20, Antic.20

Ntra.Sra.dels Desamperats: 8'30, 10, 11'30, 20, Antic.20

Religioses Cor de Maria: 9
Religioses Sant Josep: 7'30

NAIXEMENTS

Mª Dolores Rueda Boher, Lidia Ariza Avila, Narcís Fontdecaba Baig, Joan Llobet Portell, Enric Buxada Bardia, Tomas Moreno Romero, Manuel Eladio Rodriguez Rueda, Marta Gironés Barris, Felip Forment Basco, Anna Batllori Trilla.

OBITS

José Alibes Roca, Josefa Pérez Estevez, Joaquin Ribot Bos, Margarita Castelló Faixo, Nieves Moradell Campsolinas, Ramón Gibert Geli.

MATRIMONIS

Carlos Gonzalez Mateu - Matilde Hernando Jimeno; Juan Castelló Mir - Mª Asunción Danés Baraldés; Tomás Silva Novillo - M^a del Pilar Salazar Gonzalez; Juan Antonio Jimenez Quezada - Sara Melero Fernandez.

Problemas tècnics ens impideixen oferir als nostres lectors la habitual secció T.V. francesa. Es reanudarà el proper número. Gràcies.

Interferències

La senyoreta Abad ha vingut per veure de salvar «300 Millones» i sospitem que no ho faria, encara que es digués Bisbe. Del no res, tan sols Déu ha fet alguna cosa.

«Palo y Astilla», sense cap pretensió metafísico-emprenyativa, diverteix i fa passar l'estona. Bon exemple que haurien de copçar els de «Primera página».

Gràcies a l'orquestra dels joves europeus vam sortir d'en Falla i Turina, de segur, fins a la propera setmana. Sembla que els Esplá, Hafter, Bacarisse, Nin, Pittaluga i tant d'altres no hagin viscut mai.

Aquesta vegada la senyora Villanueva trovà un buit molt greu a la seva existència. Li desitgem d'emplenar-lo.

«Hombre rico, hombre pobre» finalitzà la seva segona passada sense cap camell ni cap ull d'agulla.

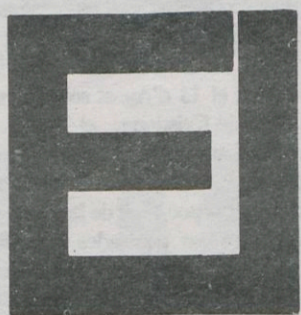
«Stud Lonigan» ens oferí el clàssic lloc comú dels irlandesos cridaires, barallossos i catòlics. Poc més o menys, com l'espanyol «torero».

Per delictes menys greus que «Escrito en América» el mon antic condemnava a l'ostracisme, a l'ergàstula i fins i tot al ridícul. Es llastimós que el temps d'avui no ho imiti.

El millor anunci de la setmana, Balóo, Mowgli i els seus plàtans.

ES PRECISA PUERICULTORA PER A JORNADA DE MATÍ I TARDA EN EDAT COMPRESA ENTRE ELS 16 I ELS 25 ANYS, A LA GUARDERIA LABORAL INFANTIL DE L'AJUNTAMENT DE FIGUERES.

INTERESADES DIRIGIR-SE A «Oficina de Empleo» C. Ada. MARGINANE, 2. Ref. Oferta n° 6.495

polígono industrial EMPORDÀ INTERNACIONAL

(Area de Servicio para el Centro de Inspección Fitosanitaria)

En la comarca del Alt Empordà es

El único polígono industrial con los planes de Ordenación y Urbanización aprobados por la Comisión Provincial de Urbanismo (7/10/74 y 22/11/76)

El único polígono industrial con obras de infraestructura realizadas, por tanto es

El único polígono industrial con

Red de agua potable instalada

Red de baja tensión instalada

Red de aguas residuales conectada a parcelas e instalada hasta la depuradora

Alumbrado público en funcionamiento

Calles asfaltadas y embordilladas

VISITE Y COMPARE

A pie del Cinturón de Ronda

PARCELAS desde 850 m.², propias para naves industriales, talleres o almacenes. 700 m.² edificables - 150 m.² de patio.

PAGADERAS mediante entrada de 250.000 ptas., y mensualidades de 24.000 ptas. OFICINAS en el mismo polígono (edificio Secfisa, despacho 2)

PROMOTOR: **PRODASA** - Vilamalla - Tel. 500412 Ext. 36 - Apartado Correos 162 - FIGUERES

Don Alejandro

Ensenyar el llautó

«Cataluña ya no es de los catalanes». Aquesta frase, que ens evoca els sinistres titulars de la premsa feixista d'ara fa quaranta anys, és una petita mostra de la pirotècnia amb què obsessió a la concurrència l'inefable líder del P.S.A. No cal que ens ressenyem la resta, per tal com suposem que el lector n'ha tingut prou coneixement. No puc estar-me, emperò, de confessar que m'agradaria esbrinar si en la seva personal «visió» de Catalunya hi

ha tingut alguna cosa a veure la cordial entrevista que mantingué fa unes setmanes amb l'ayatollah Jomeini, aquell senyor iraní que està resolent tan bé la qüestió dels kurds, entre altres.

I és que això dels antagonismes de classe (opressora-oprimida) per a don Alejandro —com per a l'ayatollah— fa temps que ja és superat. Dins les seves premisses, no es pregunta per què han hagut d'emigrar tants i tants andalusos durant aquests anys (t'heu feina tenia mentrestant el seyor Rojas Marcos com a cap d'organització de l'empresa «Andaluz de Cementos»). La seva alternativa és molt més simple: la problemàtica social i política dels immigrants que s'estableixen a Catalunya es resoldrà per la via de l'enfrontament amb els naturals

del país. I tota la resta són trons. Cal, per tant, que els advinguts a Catalunya es malhiin dels partits que hi operen (sobretot els d'esquerra). En conseqüència, «vota P.S.A.».

És clar que sempre pot passar una cosa: que algun oient inoportú interrompi aquí el discurs de don Alejandro per preguntar-li què feia ell quan, al llarg d'aquests anys, els treballadors de Catalunya, sense distinció d'origen ni de parla, se la jugaven en bloc contra el franquisme i els qui n'han viscut i en viuen. Però, és clar, això són figures d'un altre paner. Un paner que el sr. Rojas Marcos —don Alejandro— té prou cura a deixar intacte...

Jordi Pla
(Partit dels Socialistes de Catalunya PSC-PSOE)

Se alquila bajo para comercio o almacen. Razón c. Vilafant, 21

PPPP POLIGONO PONT DEL PRINCEP, S.A.
PLAN PARCIAL APROBADO POR LA COMISION PROVINCIAL DE URBANISMO EL 12-7-1977

PROMOCION EN LA ZONA RESIDENCIAL DE LOS SECTORES «A» Y «F»

(LOS SECTORES «B» Y «C» ESTAN AGOTADOS)

PARCELAS PARA VIVIENDAS CON JARDIN (DE 225 m. a 750 m.)

CON TODOS LOS SERVICIOS ASEGURADOS

- ZONAS DEPORTIVAS Y ESCOLARES
- GRANDES ESPACIOS VERDES
- CENTRO COMERCIAL Y DE SERVICIOS

ENTRADA DESDE 160.000 Pts.
(RESTO A 3 AÑOS)

VISITENOS E INFORMESE EN:
Calle Vilafant, 17 Tel. 50 26 49 FIGUERES

RODA DE PREMSA I XERRADA

Lluch i Verde, expliquen l'Estatut

El propassat divendres 24, l'Agupació de Figueres del P.S.C. va convidar als mitjans informatius a una roda de premsa amb els parlamentaris Josep Verde i Aldea i Ernest Lluch en un local proper a la seu del partit en el mateix carrer Vilafant. El tema de la roda fou l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. A instàncies de les diverses qüestions que se'ls hi anaren formulant, els 2 parlamentaris varen narrar tot el procés d'elaboració i negociació de l'Estatut, explicant l'entrellat ocult del mateix, trufant el seu relat de quantitat d'anecdotes explicatives de les reticències i dificultats que hagueren d'anar superant pas a pas. Tot seguit passaren a analitzar el contingut global de l'Estatut comparant-lo tant amb el del 32 com amb el de Sau. Seguidament varen puntualitzar diversos aspectes tècnics de la seva complexa problemàtica, fent especial menció a la lletra menuda de l'apartat d'hisenda. Al llarg de l'exposició es va fer palesa la preocupació envers un possible abstencionisme en el proper referendun, per aquesta raó creuen que cal endagar una intensa campanya de mentalització general de cara a evitar

anyar amb un restringit marge, campanya que tindrà com primer esperit l'onze de Setembre que serà tot un toc d'atenció. En aquest sentit valoraren negativament l'actitud del lider andalusista Rojas Marcos ja que consideren que aquest catalitza el sempre latent perill d'enfrontament entre les dues comunitats existents en el territori català. En acabar la roda de premsa els dos diputats varen empalmar amb una xerrada-col·loqui sobre el mateix tema en el Museu de l'Empordà que s'omplí de gom a gom, havent-se de movilitzar un servei especial d'equipament de cadires. Entre l'interessat públic es va notar la presència de l'ex-batlle Ametlla qui fou qui trencà el foc a l'hora del col·loqui preguntant sobre la possibilitat de què una futura llei del Parlament de Catalunya pugui canviar les actuals atribucions de les Diputacions. Cal destacar que un grup de joves amb els distintius de «Fuerza Nueva» ocuparen unes de les primeres files i mentre intervenia en Lluch, de sobte tots es varen aixecar abandonant la sala. En Lluch va tallar tot possible conat de violència fent una crida a la serenitat.

Les escoles d'estiu

Del 27 d'Agost al 7 de Setembre se celebra a Figueres, a l'escola Dalí, la 1ª Escola d'Estiu de l'Alt Empordà. L'horari diari és de dos quarts de 10 del matí fins les 8 del vespre. Els cursos que es fan són els següents: Catalunya a l'escola, Ciències Naturals a 1ª etapa, Didàctica del català per a catalanoparlants, Introducció a l'expressió musical dels més petits, Didàctica de la matemàtica a 1ª etapa, Evolució històrica de l'Alt Empordà, Relació mestre-nen, L'Expressió plàstica a l'escola, Observació i investigació al parvulari, Aprenentatge de la lectura i l'escriptura, Els mètodes al parvulari, L'escola rural: situació i problemàtica actual, Plàstica II.

Malgrat ser la 1ª escola d'estiu que es realitza a l'Empordà, Figueres ja posseeix des de fa molts anys la seva història en el reciclatge dels seus mestres. Els factors que caracteritzaven els mestres gironins de principis de segle, era el seu entusiasme vers l'educació, les ànsies de constant superació professional i la fe en el millorament dels homes a través de l'educació. Tots eren conscients del seu aïllament professional, de la manca d'una infraestructura decent i la poca preparació que oferien les Normals; d'aquesta manera varen començar a pensar en la possibilitat de realitzar unes «Converses» que podia donar qualsevol mestre de la comarca que d'un tema en sabés més que els altres companys. No els guiava cap afany de lucre ni cap intent de sobresortir, sinó donar i rebre alhora uns coneixements. La 1ª Conversa es va fer amb caràcter experimental a Figueres l'any 1901 o 1902; el mestre de Roses, Francesc Ferrer va tractar sobre el tema «La Geografia i el Dibuix». L'èxit d'aquesta trobada fou total i això els engrescà de començar de manera oficial les següents «Converses Pedagògiques»; i així el 28 de Juny de 1903 el Sr. Esteve mestre de Cassà de la Selva, parlà sobre el tema «Treballs manuals en les escoles de primera ensenyança» a Girona, va ser

una jornada d'estudi completament pràctic; varen assistir-hi 50 mestres entre els quals es trobaven les mestres d'El Far d'Empordà, d'Espionellà, Vilaur i Caldes de Malavella.

Les Converses van multiplicant-se cada cop amb més entusiasme i participació. La 2ª Conversa es va fer a Figueres el 13 d'Agost sobre el tema «Educació Cristiana», el 7 de Febrer de 1904 també a Figueres Dalmau Carles parlà sobre «Temes de Gramàtica». Poc a poc l'èxit de les Converses ultrapassa les contrades gironines i Tarragona i Lleida comencen a interessar-se pel tema i organitzen converses a partir de 1905.

Aquestes Converses es convertiren amb el temps en les actuals Escoles d'Estiu. La 1ª que se celebrà a Barcelona fou sota el patrocini de la Mancomunitat de Catalunya l'any 1914 i s'anà celebrant fins a la Dictadura de Primo de Rivera, l'any 1924. L'any 1930 tornà a aparèixer i l'any 1931 es realitza sota els auspicis de la Generalitat de Catalunya. L'any 1966 reapareix plena de vigor i esperança en el futur, l'escola d'estiu organitzada per l'escola de mestres de «Rosa Sensat» i a poc a poc s'anà escampant en diverses escoles d'estiu per tot el Principat. En aquestes trobades cada any s'hi apleguen milers d'ensenyants. Cal tenir present, com diu Marta Mata, que Catalunya posseeix el moviment pedagògic de mestres numèricament més important del món. Les Escoles d'Estiu que es fan a Catalunya no es fan enlloc més.

La 1ª Escola d'Estiu de l'Alt Empordà comença amb un coixí històric que entre tots hem d'intentar recollir i continuar. L'any 1934 a Olot, diu Jou i Olió: «Les Converses Pedagògiques nasqueren a l'Empordà i s'escamparen arreu de Catalunya, abonant el terreny pels Cursos d'Estiu i per a tots els treballs que més tard hauria de desenvolupar el Consell de Pedagogia de la Mancomunitat...»

Mª Eugènia Sala